Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 107 (3357)

СУБОТА 12 червня 2004 року

ОФІЦІЙНО

США мають намір повернути нашим слухачам «Свободу» і «Голос Америки»

Володимир Литвин зустрівся з членом ради директорів з радіомовлення Сполучених Штатів

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

США мають намір домагатися, щоб український слухач зміг, як і раніше, слухати «Свободу» і «Голос Америки» до президентських виборів. Про це заявив журналістам член ради директорів з радіомовлення США Джефрі Гіршберг після зустрічі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином.

(Закінчення на 2-й стор.).

Про дружбу, ПДВ і «нульовий варіант»

Учора в рамках офіційного візиту російська парламентська делегація на чолі з Головою Ради Федерації Сергієм Мироновим відвідала Харків. Із керівництвом області депутати обговорили проблеми прикордонного та регіонального співробітництва. А напередодні в Києві із Сергієм Мироновим зустрілися Президент України Леонід Кучма та Прем'єр-міністр Віктор Янукович. Глава держави висловив задоволення нинішнім рівнем двостороннього діалогу. Він зазначив, що голосування стосовно ЄЕП в українському парламенті було «знаковою подією в житті двосторонніх відносин, адже Україна в цій частині (в питанні ЄЕП. — «ГУ») не зовсім однорідна». Він закликав наповнити конкретним змістом існуючі домовленості.

Під час зустрічі Сергія Миронова з українським прем'єром йшлося про програму АН-70 і можливості зміни оподаткування ПДВ за «принципом країни призначення». Росія «готова до відповідних рішень», заявив С. Миронов, нагадавши, що нині знову порушено проблему так званого нульового варіанта. При цьому глава верхньої палати російського парламенту зазначив, що президенти України та Росії доручили визначити із стратегічними об'єктами в рамках цього договору, «вирішити питання і закрити цю тему». Кажучи про ЄЕП, С. Миронов підкреслив: «У кожного з нас свій шлях до Європи, проте ми вважаємо, що, об'єднавшись, завжди досягнемо більшого, ніж кожний окремо».

ВРОЖАЙ-2004

Дістав довгоносик

Загострилася ситуація на плантаціях цукрового буряку. На необроблених через негоду площах почали сильно рости бур'яни, з'явилася серйозна загроза розмноження шкідників-кореневидів. У такій ситуації всі способи й засоби порятунку бурякових посівів годяться — аж до ручної обробки, особливо на невеликих полях. У деяких районах намагаються піднімати населення. Але охочих полоти за 85—100 гривень за гектар знаходиться небагато. В асоціації «Укрцукор» поступово погіршують прогнози виробництва цукру з буряків урожаю-2004. За останніми оцінками, буде зварено 1,6 мільйона тонн солодкого піску — менше тієї кількості, яку з'їдає країна за рік.

Галина КВІТКА.

ПРОТЕСТ

Стипендія — не тільки відмінникам

З такою вимогою студенти хмельницьких вузів вийшли з пікетами на центральну площу обласного центру. Учасники акції не погоджуються з намірами підвищити необхідний для одержання стипендії середній бал до 4,7 замість 4,3. До того ж і теперішня стипендія мало кого задовольняє. Молоді люди ставили вимоги збільшити її до 180 гривень, а разом з тим зменшити плату за проживання в гуртожитках.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Серебрякова З. Є. (1885—1967 рр.)

Вибілювання полотна (1917 р.)

Державна Третьяковська галерея.

НА КІНОСТУДІЇ ІМЕНІ ДОВЖЕНКА ВЕДУТЬ БОРОТЬБУ З ПИЯЦТВОМ. АЛЕ ВИПИВАЮТЬ "У КАДРІ"...

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У павільйоні № 7 столичної кіностудії Довженка йдуть зйомки фільму «Украдене щастя» за мотивами твору Івана Франка.

(Матеріал про це читайте на 3-й стор.).

Коротко про важливе

Учора

■ Прем'єр-міністр України В. Янукович перебував з робочою поїздкою в Рівненській області, де взяв участь у Всеукраїнській нараді з соціальних питань.

■ Відбулася урядова «гаряча лінія» за участю Міністра охорони здоров'я А. Підаєва.

Сьогодні

■ У Скадовську керівники регіональних центрів зайнятості підіб'ють підсумки діяльності за чотири місяці.

Завтра

■ Свято-Успенська парафія та Українське православне братство святого апостола Андрія Первозваного проведуть богослужіння біля входу до Києво-Печерської лаври.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ЖИТОМИРЩИНА

Як допомогти легкій промисловості?

Микола Присяжнюк, перший заступник голови облдержадміністрації:

— Треба активніше рекламувати вітчизняну продукцію, щоб люди позбулися стереотипу, ніби наше — гірше.

Ліна Кононець, директор ВАТ «Крок»:

— Не гальмувати оновлення виробництва дорогими банківськими кредитами та податками і зборами на ввезення з-за кордону обладнання для виготовлення взуття.

Борис Кузьмінський, директор ВАТ «Україна»:

— Зупинити навалу в Україну шкарпеткового імпорту за просто смішною митною вартістю.

Лідія Мовчан, працівниця ВАТ «Льонотекс»:

— Залучати інвесторів. Наш льонокомбінат простоював роками, а ожив завдяки інвестиціям за лічені тижні.

Ганна Шевчук, пенсіонерка:

— Не знаю. На свою пенсію можу купувати «обновки» тільки в секонд-хенді.

Записав Олексій КАВУН.

(Продовження теми на 5-й стор.).

У НОМЕР

Від Харкова до Сімферополя — рукою подати

Не минуло і двох тижнів з того часу, як залізничники з Києва до Хмельницького в перший рейс відправили «Подільський експрес», і ось чергова новина: почав курсувати новий денний прискорений поїзд №187/188 Харків—Сімферополь. Поки що «Південний експрес», як його називають, ходитиме через день по парних числах, а з 2 липня до кінця серпня — щоденно, до того ж з додатковим вагоном для перевезення автомобілів.

Потяг з шести вагонів долатиме відстань між столицями Слобожанщини і Криму (684 км) за 7 годин 41 хвилину.

Питання вирішено

Питання із затримкою 2 червня в стамбульському порту українського вантажу спецпризначення закрито. Постачання Україною запчастин до комплексів ППО для потреб Міноборони Єгипту транзитом через турецьку територію визнано таким, що відповідає міжнародним нормам. Як повідомляв «ГУ», відправником вантажу був «Укроборонсервіс», а одержувачем — оборонне відомство Єгипту.

У генеральному консульстві України в Стамбулі роз'яснили, що причина затримки вантажу — «суто технічні формальності» (неправильне оформлення документів), які незабаром було усунуто. Вантаж звільнено для подальшого транспортування за місцем призначення.

Склади без захисної зони і телефону

У військовій частині Уманського гарнізону біля села Розсішки, що на Черкащині, розташовано склади боєприпасів. Тут наприкінці травня під час утилізації пороху загинув військовослужбовець, **повідомляє наш власний кореспондент у Черкаській області Лідія ТИТАРЕНКО**.

Працівники Уманського міського відділу надзвичайних ситуацій і цивільного захисту населення перевірили умови зберігання вибухонебезпечних речовин і з'ясували причини трагедії. Склади, розташовані поблизу Умані з 90-тисячним населенням, не мають захисної зони, а в самій військовій частині відсутній телефонний зв'язок. Крім того, на 200-метровій відстані від складів на автотрасі Львів—Вінниця нещодавно побудовано АЗС і поруч розміщено склад рідкого аміаку ємністю 500 тонн. Причиною загибелі військовика стало порушення норм поводження з боєприпасами.

ПЕРЕДПЛАТА

У «Голосі» про все — вголос!

Любі друзі!

Передплачуйте «Голос».

3 гривні 30 копійок на місяць — і газета надходитиме п'ять разів на тиждень.

Передплата на півроку — 19 гривень 80 копійок.

Увага!

2 гривні на місяць!

Це наш подарунок для індивідуальних передплатників, котрі хочуть одержувати газету тричі на тиждень:
вівторок — з рубрикою «Держава і право»;
четвер — з телепрограмою і «Сім'єю»;
п'ятниця — з «Освітою», «Поштою» і «5 + 2».
Тож на півроку така передплата коштує лише 12 гривень.
Тут ураховано вартість доставки газети і приймання передплати та інших послуг «Укрпошти».

І ні копійки більше!

Не гаймо часу! Мерщій на пошту чи до листоноші!
А копію квитанції надсилайте в «Голос» — на розіграш подарунків газети.

Читаймо «Голос» разом!

Отримали призи

У древньому Овручі, що на Житомирщині, привертали увагу до періодики Днем передплатника

День передплатника відбувся біля поштового відділення, що розташоване поряд із ринком. Святкову атмосферу виконанням популярних пісень створювала своя естрадна зірка — працівниця будинку культури Наталя Хілько. Не було ще й першої години, а поштовики вже встигли заповнити 615 передплатних квитанцій. Два овручанина, які перші оформили передплату на «ГУ», отримали призи — фірмові кепки та компакт-диски із записами популярних українських пісень. До речі, «Голос України» тут популярний, читачів нашої газети значно більше, аніж в інших районах області.

На знімку: директор Житомирської дирекції УДППЗ «Укрпошта» Володимир Закусило і начальник центру поштового зв'язку №5 Олена Старовойт.

Олексій КАВУН.
Фото автора.

Населення України за місяць скоротилося на 20 тисяч — до 47,49 мільйона осіб

ПОЛІТИКА

У НОМЕР

США мають намір повернути нашим слухачам «Свободу» і «Голос Америки»

(Початок на 1-й стор.).

«Український народ має знати, що ми говоримо», — сказав Дж. Гіршберг, додавши, що візити триватимуть доти, доки це питання не буде вирішено. «Українські люди повинні чути різні думки, а мета цього — щоб вони самі вирішили, хто має керувати цією країною», — переконаний американський гість.

Як повідомив прес-секретар глави ВР Ігор Сторожук, під час зустрічі сторони обговорили актуальні питання співробітництва в інформаційній сфері, зокрема поширення інформпрограм. Володимир Литвин підтвердив готовність політично цьому сприяти, але зазначив, що вихід таких програм — питання виконавчої влади. Він також повідомив, що 14 травня надіслав лист до уряду з проханням «розглянути можливість посприяти» виходу в ефір програм радіо «Свобода», але досі не одержав відповіді. На зустрічі співрозмовники зачепили й питання про поновлення мовлення радіо «Континент».

Опора для технічного співробітництва

Міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко і його японський колега Йоріко Кавагучі підписали Угоду про технічне співробітництво і грантову допомогу. Документ передбачає, зокрема, створення в Україні Японського центру, який і опікуватиметься такою співпрацею. На зустрічі, що відбулася під час візиту Костянтина Грищенка до Японії, керівники зовнішньополітичних відомств двох країн обговорили також актуальні питання інвестиційної сфери, економічного співробітництва, приділивши окрему увагу приєднанню України до СОТ та перспективам підписання з Японією відповідного протоколу про доступ на ринки товарів та послуг. Японська сторона повідомила про рішення збільшити на 10 мільйонів доларів США внесок офіційного Токіо до чорнобильського фонду «Укриття».

У сумнівах народжується істина

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Нинішнього тижня на політичному фронті активізувалися вже дещо сповільнена хода політреформи та внутрішньопартійний рух.

Лідери депутатських фракцій і груп вирішили на погоджувальній раді взяти за основу погодженого законопроекту конституційних змін законопроект 4180, внесений парламентською більшістю, включивши до цього документа деякі компромісні позиції із законопроекту 4105, який не пройшов через парламент весною, а також із внесеного опозиційними депутатами законопроекту 3207-1. Більшовики погодилися вилучити із проекту змін до Конституції норми про обрання Президента парламентом та передбачити реформу органів місцевого самоврядування, їх функцій та повноважень. Однак одне з найпринциповіших питань — коли розпочнуть діяти нові конституційні норми — досі залишається відкрите. Парламентська більшість виступає за введення в дію змін до Конституції після обрання нового Президента, а найчисленніша фракція «Наша Україна» — після парламентських виборів.

За своєю суттю новий проект політичної реформи майже не відрізняється від попереднього, який голосувався 8 квітня. Саме тому «Наша Україна» не погоджується із запропонованою процедурою попереднього голосування змін до Основного Закону, наполягаючи розпочати весь процес із нуля. Але тоді на політреформі фактично можна буде поставити хрест: попереднє схвалення узгодженого законопроекту може відбутися лише восени, і оскільки процес перекроювання Конституції триватиме щонайменше дві сесії, до президентських виборів про політреформу можна буде забути.

Попередньо схвалити черговий варіант політичної реформи депутати можуть уже наступного тижня. І Президент України Леонід Кучма, і Голова Верховної Ради Володимир Литвин, і координатор парламентської більшості Степан Гавриш не сумніваються, що необхідні 226 голосів знайдуться без особливих зусиль. Однак говорити стверднo про 300 голосів для остаточного схвалення конституційних змін Верховною Радою восени сьогодні не готовий ніхто. Адже наступна сесія розпочнеться вже в розпал виборчих перегонів, які офіційно стартують 4 липня.

І політики, і аналітики вважають, що процес проведення політичної реформи нині найбільше залежить від Голови Верховної Ради України Володимира Литвина. Виступаючи на «Громадському радіо», Степан Гавриш прямо так і заявив: Володимир Литвин — єдиний, хто може об'єднати депутатів у парламенті для проведення реформи. І якщо глава парламенту не очолить політичну реформу сьогодні, то реформа залишатиметься на тій самій фазі прогнозів, що й досі.

Сам Володимир Михайлович цього тижня був одним із найяскравіших політичних гравців, поставши перед поважною публікою в новій ролі — лідера Аграрної партії, яка з його приходом змінила свою назву на Народну аграрну партію України. Очікується, що відтепер у парламенті зміцняться позиції фракції аграрників та близької до В. Литвина групи «Центр», і з них може утворитися нова потужна фракція, спроможна стати основою нової парламентської більшості після президентських виборів. А те, що нинішня більшість перебуває у стані політичної кризи, цього тижня нарешті визнав навіть її координатор. У більшості немає єдності й щодо політичної реформи, якій протистоять депутати-мажоритарники, і щодо висунення єдиного кандидата на президентських виборах. З наближенням президентських перегонів ця єдність стає дедалі крихкіша.

Визначившись із партійною приналежністю та політичною позицією, Володимир Литвин, як глава парламенту, свідомо опинився під стрілами критики з різних боків. Адже за Регламентом керівництво Верховної Ради повинно бути позафракційним, а глава партії за статутом має виконувати політичні партійні рішення. Сумніви щодо партійного лідерства у Володимира Литвина були аж до самого з'їзду НАПУ, який відбувся у Києві в середу. Однак недарма, мабуть, кажуть, що саме в сумнівах народжується істина.

Юліана ШЕВЧУК.

«Комплімент» від Генпрокуратури

Генеральна прокуратура України передала до Верховної Ради подання про надання згоди на притягнення народного депутата України Юлії Тимошенко до кримінальної відповідальності за спробу давання хабара. Про це у четвер повідомив Генпрокурор Геннадій Васильєв.

Як повідомлялося раніше, 18 травня Володимир Боровко, який назвався помічником Ю. Тимошенко, заявив, що вона просила за винагороду шляхом підкупу посадовців «визволити із СІЗО її родичів» — екс-керівників корпорації ЄЕСУ. На підставі цієї заяви 19 травня Генпрокуратура порушила кримінальну справу.

Слідством доведено три епізоди спроби дати хабара суддям в розмірі 125 тис. доларів через В. Боровка, зазначив Генпрокурор. Щоправда, уточнив: «Судді гроші не отримували». Експертизу відеозапису проводять, додав Генпрокурор, але вже за попередніми даними можна казати про його автентичність.

Сама Ю. Тимошенко подання Генеральної прокуратури вважає черговою провокацією влади. «Вони самі «зробили Боровка» й заслали в нашу команду», — заявила вона. І припустила, що запис, на якому вона розмовляє з Боровком, «було зроблено в СБУ». За її словами, така зустріч справді відбувалася, але йшлося про трьох працівників силових структур, які безпосередньо брали участь у вбивстві журналіста Георгія Гонгадзе і яких обіцяв назвати Боровко. Вже потім на відеозапис цієї розмови було накладено абсолютно інший текст, зазначила лідерка БЮТ.

Ю. Тимошенко впевнена, що головна мета нинішнього подання Генпрокуратури — не допустити створення коаліції з блоком Віктора Ющенка «Наша Україна». І вважає дії прокуратури навіть... «серйозним компліментом з боку влади».

Олена ГОРБУНОВА.

ПРИВАТИЗАЦІЯ: ПРОДОВЖУЮЧИ ТЕМУ

Валентина Семенюк: «Про рішення Печерського райсуду я дізналася з газет!»

Може, хтось ще не знає, Валентина Семенюк — голова Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації. Тієї самої, що хотіла, але так і не спромоглася занести «Криворіжсталь» до списку об'єктів, які не підлягають приватизації. Бо, нагадаю, це рішення ветував Президент країни, а народні депутати так і не знайшли часу і бажання подолати вето.

Може, воно того було варте, бо мільярд доларів, а, схоже, Фонд держмайна планує виручити за 93,2 відсотка акцій металургійного велета не менше, справді, на дорозі не валяються. Тому хтось — за прискорену приватизацію. А той, хто стояв у пікетах біля Верховної Ради у четвер, — проти. І, як з'ясувалося, проти цього власне Валентина Семенюк. Пригадуєте, 10 червня у коментарі «Зупинка за суддівським свистком» ми розповіли про те, як плани Фонду держмайна України про проведення конкурсу з приватизації «Криворіжсталі» на якийсь час поламала ухвала Голосіївського суду столиці про взяття у провадження скарг громадянок В. Семенюк (авжеж, тієї самої голови Спеціальної контрольної комісії ВР з питань приватизації) та І. Назарової (юриста за фахом) на накази головного приватизаційного відомства і Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку країни. Цим відомствам повідомили про призначення справ з розгляду: за скаргою Семенюк —11 червня, за скаргою Назарової — 14 червня. Але річ навіть не в тім: за Цивільним процесуальним кодексом подання скарги призупиняє дію оскаржуваних актів. А мова про найважливіше —план розміщення акцій, наказ, яким затверджено Додаткові умови конкурсу з продажу пакета ВАТ «Криворізький гірничо-збагачувальний комбінат». Зрештою, мова про мільярд на дорозі. І не обов'язково ця дорога знаходиться у Кривому Розі, іноді вона зовсім поруч, скажімо, у Голосіївському районі, за місцем розташування Держкомісії з цінних паперів та фондового ринку, де є суд, куди можна поскаржитися. Але це у Фонді держмайна знають не гірше за народного депутата Валентини Семенюк.

— Як нам стало відомо, — розповіла на прес-конференції Валентина Семенюк, — 8 червня голова Голосіївського районного суду Усенко вилучив у судді Гошко справу за скаргами і без нашого відома передав їх до Печерського суду столиці. Останній того самого дня виніс ухвалу, якою нам відмовлено у прийнятті скарг. Мало того, про рішення Печерського райсуду я дізналася з газет...

«Чого тільки у нас не бува, — риторично запитував Михайло Жванецький». Ніби відповідаючи йому, Валентина Семенюк нагадує, що Додаткові умови приватизаційного конкурсу не гарантують збереження рівня заробітної плати колективові, а прибуткова діяльність для потенційного покупця може означати один відсоток, а не сорок п'ять, як нині.

На відміну від сатирика, народний депутат Валентина Семенюк не констатує, а робить заяву: вона шукатиме правди. Навіть якщо приватизаційний конкурс найбільшого металургійного підприємства країни відбудеться. Де саме? У судах. Учора, 11 червня, її справу мали слухати у Голосіївському суді... Але суд не відбувся.

І це ще не все. Учора подібну скаргу до Голосіївського районного суду подав народний депутат Степан Хмара. Отже, з огляду на те, що суд відкрив провадження за новою скаргою, призупинено дію низки нормативних актів з конкурсного продажу ВАТ «Криворіжсталь».

Сергій ВЛАД.

Проти підвищення цін

Учора в Миколаєві комуністи і демократична опозиція пікетували облдержадміністрацію.

Праві й ліві виступили проти підвищення цін на паливо й основні продукти харчування, житлово-комунальних тарифів. Учасники мітингу зажадали від голови облдержадміністрації та обласної ради: забезпечити в області зниження цін на паливо до рівня 15 травня, відновлення цін на транспортні послуги до рівня 1 червня і на основні види продовольства — до рівня 20 травня. Комуністи висловилися також за індексацію пенсійного забезпечення, ліквідацію різниці між пенсіями більшості громадян і державних чиновників, за виведення контингенту українських військ з Іраку.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

ПЕРЕДПЛАТА

Зустрінемося на шпальтах газети!
Це найкраще місце для дискусій

У середу в Івано-Франківську на центральному поштамті з ініціативи «Голосу України» відбувся День передплатника

Завідувачка аналітично-інформаційного відділу редакції Лілія Курбатова ледь встигала викладати на стіл стоси свіжої газети, яку нам спеціально на акцію оперативно доставили з Києва, як десятки рук миттю їх розбирали.

Цікаво було спостерігати за поведінкою людей, котрі юрмилися біля столика. Хтось тут же брався читати газету і забував, що прийшов на пошту ще й в інших справах. Хтось дбайливо складав газету в сумку, щоб почитати вдома, і недовірливо перепитував, чи справді можна взяти з собою наші фірмові календарики, ручки, а дітям — кольорові кульки з логотипом «Голосу України». Хтось, скориставшись тим, що бачить представників видання Верховної Ради, вступав з нами у дискусію, ніби це ми були парламентаріями, або виливав свої задавнені жалі й образи на весь світ. Відповідати на запитання зі всіх боків допомагали дівчата, яких нам дали на підмогу поштовики. Казати про ціну нам було не соромно, бо нашій редакції вдалося втримати її, незважаючи на посилення податкового тиску. Але ми зрозуміли, що й наші досить лагідні ціни для багатьох громадян є високі. «Дитинко, — сказала мені старенька бабуся, акуратно ховаючи газету в свою сумку, — мене агітувати не треба. Сама бачу, що газета добра. Але пенсії ледь вистачає на харчі та ветеранську газету. Вибачай...» А мені хотілося сказати, що це ви вибачте нам, бабусю, за таку старість... Інша жінка слухала, як ми розповідаємо про газету, але до рук її не брала. «Візьміть, — пропоную. — Сьогодні газета безплатна, у нас акція...» «На жаль, мої очі ледь бачать, читати вже не можу, — ніяково зізналася жінка. — А живу сама. Хто мені прочитає?»

«А я не можу жодної газети виписати, бо всі поштові скриньки в нашому будинку розбиті», — пожалівся немолодий чоловік. «Це проблема з проблем, — підтвердили його слова поштовики. — Чимало іванофранківців через розкурочені скриньки можуть газету хіба що купити вроздріб».

(Закінчення на 5-й стор.).

На знімку: *начальник Івано-Франківського поштамту Василь Войціховський теж зачитався нашою газетою.* **Фото Василя МЕЛЬНИКА і Станіслава КОЗЛОВА.**

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ!

УСІ ГОЛОСИ — ВІД «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Шанувальник нашої газети Михайло Кормилецький із Кам'янця-Подільського на Хмельниччині відкрив для себе... кредитну спілку «Ощадність», передплативши нашу газету. Пан Михайло в лотереї для наших передплатників виграв приз — радіоприймач, що його надала кредитна спілка. «Тепер усі голоси світу стануть мені доступні завдяки улюбленому «Голосу» та кредитній спілці «Ощадність», послугами якої збираюся також користуватися», — запевнив наш читач.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: і приз, й інформація від працівниці спілки Віри Пилипчак дуже доречні. **(Фото автора).**

Районка в «павутинні»

Скадовський «Чорноморець» став першим серед районних газет, хто обзавівся власним сайтом.

— Коли ми створювали інтернет-сторінку «Скадовськ», то насамперед орієнтувалися на своїх земляків, яких доля розвела по світах, але вони не втратили інтерес до всього, що відбувається у рідному місті чи селі, — каже редактор Вікторія Сенько. — Скадовськ — щедрий на сонце куточок. Улітку сюди приїжджають сотні тисяч людей, які хочуть поправити своє здоров'я, відпочити, оздоровити дітей. Безперечно, їх цікавитиме життя в цьому краї, ціни на житло, продукти. Сподіваємося, сайт стане чудовим орієнтиром для гостей.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Лише результати

СПОРТ

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 28-й тур. 10 червня.

«Шахтар» — «Борисфен». 1:0. 15 600 глядачів. Гол: Вукич, 61. Вилучено борисфенівця Мельника (70).

«Металург» Зп — «Карпати». 2:0. 5 500. Бошняк, 29, з пенальті, Демченко, 49.

«Дніпро» — «Зірка». 1:0. 7 000. Лисицький, 25.

«Кривбас» — «Оболонь». 1:0. 10 500. Салахових, 86, з пенальті. На 5-й хв. криворіжець Дранов не реалізував пенальті.

«Арсенал» — «Динамо». 1:6. 6 000. Бабич, 55 —Гіоане, 20, Белькевич, 22, 83, 90, з пенальті, Шацьких, 23, Гусін,77.

«Чорноморець» — «Іллічівець». 2:1. 8 500. Косирін, 77, Балабанов, 81 — Шищенко, 43.

«Волинь» — «Металург» Д. 1:3. 7 000. Чеботар, 58 —Олексієнко, 21, Мелікян, 33, Деметрадзе, 35, з пенальті.

«Таврія» — «Ворскла-Нафтогаз». 3:1. 6 500. Голайдо, 15, Заруцький, 48, Іонанідзе, 59 — Шевцов, 62.

	В	Н	П	М	О
Динамо	21	4	3	62—18	67
Шахтар	20	4	4	54—19	64
Дніпро	16	8	4	44—22	56
Металург Д	13	9	6	47—32	48
Чорноморець	11	12	5	36—27	45
Іллічівець	9	10	9	32—35	37
Оболонь	9	8	11	29—34	35
Борисфен	9	8	11	23—29	35
Арсенал	9	7	12	34—40	34
Кривбас	9	6	13	25—39	33
Металург Зп	8	8	12	26—34	32
Волинь	7	8	13	25—40	29
Таврія	6	10	12	20—27	28
Ворскла-Нафтогаз	6	9	13	25—43	27
Карпати	5	7	16	20—39	22
Зірка	3	8	17	15—39	14

Перша ліга. За тур до завершення цього турніру визначилися дві команди, котрі наступного сезону виступатимуть у вищій лізі. Це ужгородське «Закарпаття» та харківський «Металіст», які після ігор 33-го туру стали недосяжними для переслідувачів.

Олександр Лук'янченко: «Лібералізація законів — на жаль, не для нас»

На «прямій лінії» — міський голова

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Як ми вже повідомляли, під час проведення днів «Голосу України» у Донецькій області відбулася «пряма лінія» для читачів газети за участю міського голови Донецька Олександра Лук'янченка. Багатоканальний телефон розжарився від дзвінків, отож нам, кореспондентам, знайти хвилину і поставити свої запитання міському голові виявилося непросто.

Активними були жителі і центральних районів, і околиці. Телефонували і люди похилого віку, і молодь. З міським головою сперечалися, його просили допомогти або відновити справедливість. Найцікавіші, на нашу думку, і типові запитання пропонуємо увазі читачів.

— Мене звуть Дмитро Сергійович. Олександре Олексійовичу, чому міськвиконком не реагує на нічні феєрверки?

— На сьогодні штраф за порушення тиші становить 17 гривень. Люди, які влаштовують феєрверки, витрачають на них 5—10 тисяч, і 17 гривень платять із задоволенням. Поки не буде законодавства, яке передбачає серйозні штрафні санкції, на жаль, це триватиме.

— Чому не карають «собачників», які вигулюють собак без намордників і повідців?

— Те саме. Штраф — 17 гривень. Для порівняння: у Чехії за перше порушення штраф становить 3 тисячі крон, за друге — 30 тисяч. А в нас лібералізація законів.

— Виходить, місцеві органи ніяк не можуть своїх громадян захистити? Дуже небезпечно гуляти...

— Ми тільки закликаємо до толерантності стосовно один одного. І до того, щоб дотримувалися правил. А повноваження... Позбавили органи Державтоінспекції права відбирати права у водіїв, які керують транспортним засобом у нетверезому стані. І сьогодні, на жаль, констатуємо, що актів з таких порушень складаємо за тиждень більш як сто. За неповні п'ять місяців у Донецьку 26 осіб загинули під колесами автотранспорту і більш як 300 — травмовані.

Отака лібералізація законів. Вона можлива там, де люди поважають ці закони.

— А місцеві органи влади можуть вийти з ініціативою?

— Ми звернулися через Центр законодавчих ініціатив до Верховної Ради з питання збільшення штрафів за порушення тиші — це феєрверки, різні кафе — і за порушення утримання домашніх тварин. Поки що їх там розглядатимуть. Дмитре Сергійовичу, спасибі вам за запитання і вашу стурбованість.

(Закінчення на 5-й стор.).

На кіностудії імені Довженка ведуть боротьбу з пияцтвом. Але випивають «у кадрі»...

— Покличте постановника, нехай відкриє банку з помідорами. Закушувати нема чим. І де тарілка з маринованим перцем? Узагалі, загудьте стіл. Він у мене в кадрі, — такі тексти ми почули, входячи до павільйону № 7 столичної кіностудії Довженка, де йдуть зйомки фільму «Украдене щастя» за мотивами твору Івана Франка.

Не посвяченому в секрети кіновиробництва обивателю те, що відбувається тут, здасться досить дивним. У маленькій кімнатці, стилізованій під світлицю української хати, зібралося чимало люду. У власнику тихого, але командного голосу вгадується режисер картини Андрій Дончик, у людині, що ловить на маленькому моніторі камери застільну мізансцену, — оператор Володимир Гуєвський, за круглим столом п'є «в кадрі» Віталій Лінецький, а на диванчику, застеленому карпатськими покривалами, очікує своєї сцени акторка Наталя Доля...

— А в пляшці вода чи все-таки горілка? — цікавлюся в режисера.

— Коли як. Іноді я дозволяю, щоб там була горілка, — зізнається Андрій Дончик.

Проте знімальна група «Украденого щастя» не порушує тверезий спосіб життя кіностудії, котрий намагається запровадити тут її директор Віктор Приходько.

Ми бесідуємо з режисером Андрієм Дончиком про відродження українського кіно на прикладі цього проекту. Підстав для цього декілька. По-перше, замовником виступає Міністерство культури України. По-друге, знімається телесеріал і кіноверсія (одночасно) українським режисером за участю вітчизняних акторів на базі вітчизняного кіновиробництва студії імені Довженка. По-третє, права на цей фільм належать каналу «1+1». Він також забезпечує фінансування проекту.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

— Чому відроджується наше кіно? — розмірковує режисер «Украденого щастя» Андрій Дончик. — Насамперед тому, що давно ми на плівку картини не знімали (крім «Буржуя»). Якщо, звичайно, не зважати на проекти, котрі у нас здійснювалися, але, по суті, не були українськими. У нашому випадку вперше Москва не є замовником. В «Украденому щасті» місце дії — Україна, Івано-Франківська область. Прикарпаття. У фільмі звучить українська мова, грають українські актори (крім москвича Євгена Пашиніна, а родом він, до речі, з України).

Утім, мій співрозмовник чесно зізнався, що не очікує від своєї картини «моменту прориву» у вітчизняному кінематографі.

— Ми просто налагоджуємо виробництво в нових економічних умовах, — стверджує він. — От і все.

— Чому обрали саме «Украдене щастя» Франка?

— У Франка цікава драматургія. Вона здатна захопити телевізійного глядача. Вона сучасна. В ній немає нічого столітнього. Вічна тема любові, людських відносин, любовний трикутник тощо. Правда, власне Франко в нас починається з третьої серії. А перші дві серії вписані з того, що в класика було в декількох рядках.

— А хто сценарист картини?

— Було кілька варіантів сценарію. Але ми зупинилися на версії, запропонованій Мариною і Сергієм Дяченками. Згодом і їх сценарій зазнав змін. У нас є своя редакторська група, і я руку до нього доклав. Права на цей сценарій належать каналу «1+1».

Ольга ВАУЛІНА.

Санаторії є, дозволу нема

Лише майже десяток із загальної кількості 662 об'єктів курортно-рекреаційного призначення Одещини отримали дозвіл на початок літньої роботи. Коли зважити на те, що зазвичай на цей час уже працювало близько 500 оздоровниць, то відставання нинішнього року разюче.

Що, сезону відпочинку не чекали господарі курортно-рекреаційних об'єктів? Чи, може, прискіпливішими стали СЕС та інші контролюючі органи, які дають дозвіл на розміщення відпочивальників? Хоч би як там було, а ота затримка вкрай негативно позначиться на курортно-оздоровчому іміджі Причорномор'я, який і так не дуже високий, та недодасть регіональній скарбниці чималеньку суму коштів.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Хранителька скарбів пам'яті

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

Здається, Світлана Полухіна **(на знімку)** про кожен з чотирьох тисяч експонатів Кривоозерського районного історико-краєзнавчого музею може розповідати годинами. Директорствує тут жінка вже сімнадцять років — відтоді, як започатковано експозицію.

Фото Галини КВІТКИ.

Фонди музею, за словами Світлани Олександрівни, і поповнюються здебільшого завдяки кривоозерцям: «Ця сорочка-вишиванка, якій понад 100 років, віковий рушник, розшитий чорними хрестиками, — все від людей. Створювати експозицію допомагали тоді керівники підприємств, колгоспів, сільрад. А скільки по хатах ходили, збирали...»

Світлана Олександрівна категорично не погоджується, що зацікавленість у таких ось експонатах, музеях тепер втрачається: «Відвідувачі різного віку, і самі по кілька разів приходять, і когось із собою ведуть. А як без музею зустрічі ветеранів? Під час Великої Вітчизняної воювало вісім тисяч кривоозерців, три тисячі не повернулося. Учасники війни нерідко заповідають, щоб нагороди і документи віддали до музею. Зберігаємо. Приїздять із сіл їхні діти, дивляться. Тут пам'ять. А демонстрація документальних кінострічок-хронік: їх у нас вісім. Початок війни, блокадний Ленінград, битва під Москвою, визволення Києва... Діти дивляться, кажуть: невже таке було. Кажу: це маленька часточка того, що було. А уроки народознавства з розповідями про українську хатину, що де в ній повинно стояти, що таке оберіг з лікарських рослин і для чого — бо захищає хату від усіляких негараздів, щоб панували мир, злагода, спокій. Уроки такі проходять під магнітофонний запис: співають пташки нашого рідного краю, кукурікає півник, кудкудачуть кури... Кривоозерщина — район гарних старовинних обрядів».

На запитання, де беруться на облаштування та зберігання експонатів гроші, адже екскурсії безкоштовні, Світлана Олександрівна повідомила: «Не залишає без належної уваги районна влада, селищна рада. Спасибі й бізнесменам, не відмовляють. Фарбу ось для ремонту купили». А потім довго розповідала про те, що готується до виходу четверта книга «Історії нашого краю». Бо вічного, вважає, немає нічого, а книга залишиться.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Миколаївська область.

ТРАНСПОРТ

Що показав експеримент?

Борг із заробітної плати працівникам електротранспорту в Запоріжжі досяг 3 мільйонів гривень. Намагаючись довести міській владі, що підприємство не може далі існувати, якщо не отримуватиме в повному обсязі дотації за перевезення пільгових пасажирів, «Запоріжелектротранс» провів експеримент, під час якого всім, хто має право їздити безплатно, видавали квитки. У результаті виявилося, що їх отримували 90 відсотків пасажирів.

Олександр ВОРОТІЛОВ.

ОТАКОЇ!

Бабуся озброєна і дуже небезпечна

Працівники Уманського міського відділу міліції вилучили у 64-річної місцевої жительки цілий арсенал зброї.

На горищі у нічим непримітної бабусі зберігалася снайперська гвинтівка Токарєва СВТ-40, пістолет-кулемет «Люгер» з глушником, «Браунінг» з різьбою для глушника, граната Ф-1 та 400 набоїв до цієї зброї ще й старовинна шабля. За попередніми оцінками фахівців, ціна цього «набору кілера» на «чорному» ринку сягає 10—15 тисяч доларів.

Як повідомила інспектор Центру громадських зв'язків УМВС у Черкаській області Лариса Аніщенко, нині слідчі Уманського міськвідділу міліції з'ясовують, звідки у пенсіонерки з'явилася така специфічна колекція.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ГІПОТЕЗИ, ВЕРСІЇ, ФАКТИ

Звідкіля в чупакабри щупальці ростуть?

Рей Уоллес, власник американської будівельної компанії, торік восени помер у віці 84 років. І тоді його син і друзі розповіли, як саме створювалася одна з найромантичніших легенд XX століття — про Бігфута.

...Взагалі, Уоллес не хотів нікого обманювати. Спочатку він намагався відлякати місцевих злодюжок. Виточив величезні дерев'яні підошви, прив'язав їх до черевиків і побродив довкола будови. Вранці водій бульдозера Джеррі Крю помітив безліч незвичайних слідів, схожих на людські, тільки з подовженими пальцями. Розмір — 40 см. Та й крокував «звіряга» широко — між слідами відстань до півтора метрів. За кілька годин загадкові відбитки вже розглядав жвавий репортер. Знімки слідів з'явилися в місцевій газеті «Гумбольдт таймс» на першій сторінці. Потім сенсацію опублікували газети центральні. Журналісти охрестили каліфорнійську «снігову людину» Бігфутом, що означає «Велика нога».

Але одних слідів Рею здалося замало. Переполох, здійнятий навколо знахідки, приніс несподівані дивіденди не тільки городянам, а й компанії Уоллеса, що стала відомою по всій країні. Створену легенду треба було підтримувати. Головним свідченням існування Бігфута вважається кіноплівка, знята 1967 року Роджером Паттерсоном і Бобом Гімліном. Ці кадри обійшли всі газети і журнали світу. Син Рея Майкл заявляє, що роль «реліктового гомініда» **(на знімку внизу)** зіграла його мати. Саме вона надягала на себе зшиту за спецзамовленням мавпячу шкіру! Якщо все це правда, то разом з Реєм Уоллесом американська снігова людина, котра виявилася не таємницею природи, а грандіозною містифікацією, насправді померла.

Численні шанувальники і дослідники снігової людини впевнені, що ця заява не більш ніж мерзенна інсинуація. Основний аргумент — тисячі свідчень очевидців. Справді, не можуть же брехати тисячі незнайомих людей. Погодьмося: брехати не можуть, але, описуючи побачене, можуть помилятися у своїх інтерпретаціях. Для підтвердження пропонуємо вашій увазі кілька документальних історій, розміщених очевидцями в Інтернеті.

У 70-ті роки, в часи розквіту чуток і дискусій про снігову людину, група студенток прибула на Кавказ для сходження на Ельбрус. У базовому таборі один з інструкторів-альпіністів вирішив над ними пожартувати. Коли дівчата розташувалися на привал, він пішов потайки з табору, роздягнувся догола (а юнак мав густий волосяний покрив) і метрів за сто вище від табору походив босоніж по снігу. Потім він хотів з'явитися в зоні видимості табору і постригати віддалік. У цей час дві дівчини вирішили пройтися нагору за маршрутом. Спочатку вони побачили сліди, почали їх вивчати, а потім з-за каменів з'явився їхній хазяїн... Утеча горами, на щастя, завершилася без травм, а змазані знімки слідів і «гомініда» поїхали до Москви, де їх потім довго вивчали фахівці.

Наступний «інцидент» стався в Ростові. Слово очевидцеві:

— Ранній осінній вечір, смеркалося. Стоячи біля вікна, розмовляю з донькою. Раптом її погляд застигає десь за моєю спиною, водночас я краєм ока ловлю на своєму плечі якісь незрозумілі відблиски світла. Обертаюся обличчям до вікна і одразу присідаю, прикриваючи голову руками. Прямо у скло, на все вікно, б'ється сіра огидна тварина з якимись щупальцями на краях величезних крил. І тільки за кілька секунд починаю розуміти, що просто хтось зверху старанно витрушує старий чи то плед, чи то підстилку з китицями. А спочатку згадалася чупакабра...

Є і розповідь про інопланетні викрадення. Якось узимку джип з бізнесменами на пристойній швидкості вилетів із траси на засніжену кригу озера. Злякавшись, що важка машина може провалитися під лід, водій акуратно вивів її на дорогу заднім ходом старою колією. Доїхавши до найближчого міста, чоловіки вирішили заночувати, а водночас і відзначити порятунок.

У ресторані компанія познайомилася з парочкою, яка їхала цією самою дорогою трохи пізніше. «Уявляєте, їдемо ми трасою, — розповів новий знайомий, — і бачимо: сліди в озеро йдуть. Вийшли, подивилися — жах: колія сягає певного місця і... закінчується! Хтось, вочевидь, їхав і... зник. НЛО! А то й взагалі нечиста сила». «Винуватці» феномена не стали розчаровувати нових знайомих правдою.

А якось сиділи чоловіки в теплій компанії і раптом чують з кухні деренчання дивне. Вони — туди, а посередині стоїть вимкнений з розетки холодильник. Вони поставили його на місце, увімкнули і пішли. За годину чи дві — те саме. Що відбувається? Ніхто не знає. Найвірогідніша версія — полтергейст. Вирішили перевірити. Перенесли застілля на кухню, чекають. Усе виявилося значно простіше. З'ясувалося, що коли агрегат включається, то від вібрації починає стрибати на підлозі, а коли доходить до середини кімнати, то кабель висмикується з розетки.

Деякі «містичні» історії відрізняються не тільки безглуздістю, а й справжнім трагізмом. Ось сюжет для Стівена Кінга. В реанімаційному відділенні однієї провінційної лікарні три тижні підряд, щоп'ятниці, у той самий час, на одному й тому самому лікарняному ліжку помирав хворий. Перша смерть нікого у відділенні не здивувала — подія сумна, але, на жаль, не така вже й рідкісна. Після другої лікарі заявили, що це просто збіг обставин. Тільки після того, як у третю п'ятницю помер ще один хворий, почалося дослідження вентиляційної системи й електромережі, було проведено аналізи проб повітря в реанімаційному відділенні для виявлення вірусів, що могли б стати причиною смерті пацієнтів. Але жодних аномалій не було виявлено.

Не вірячи в надприродне, лікарі поклали на фатальне ліжко ще одного хворого, але встановили біля нього цілодобове чергування. У п'ятницю, о восьмій годині, до палати увійшла санітарка, звичним рухом вона хотіла висмикнути з мережі кабель апарата штучного дихання пацієнта, щоб підключити пилосос. Медсестра, яка чергувала, запобігла ще одній «загадковій» смерті...

Артем ДМИТРЕНКО.

«Тінь» боїться податківців

АКТУАЛЬНО

Попри намагання деяких структур приховати свої прибутки, обласна державна податкова адміністрація Волині успішно сприяє наповненню казни. Про це розповідає голова ОДПА **Микола ГРИНЮК**:

— Ми визначили підприємства, які мають значні обсяги виробництва і водночас сплачують мало податків. Таких у нас майже півтори тисячі. Проаналізували їх діяльність, виявили причини незначного податкового навантаження. Директорам тактовно порекомендували: або виправіть помилки, яких припускається, або ваші підприємства буде занесено до графіків перевірок фахівцями аудиту. У такий спосіб досягли значного зростання надходжень у бюджет. Якщо 2002 року навантаження на одне підприємство з податку на прибуток становило 12 тисяч гривень, то 2003-го вже 17 тисяч. Така сама позитивна тенденція спостерігається і нині. За січень—березень до зведеного бюджету мобілізовано на 8,5 мільйона гривень більше, ніж за аналогічний період минулого року. Що стосується державного бюджету, то зростання порівняно з першим кварталом 2003 року становить 3,8 мільйона.

— Ви сказали, що зосередили увагу на підприємствах, які нібито працювали збитково...

— Погодьтеся: немає логіки в тому, що підприємство роками працює собі на шкоду. Розуміємо, що тут значною мірою задіяно тіньовий обіг. Хочемо ці процеси легалізувати. Роботу з керівниками таких підприємств проводимо спільно з органами місцевого самоврядування. За чотири місяці цього року вивели з категорії збиткових 128 підприємств. Станом на 1 травня в області їх залишилося лише 106.

— Як структури, які роками здійснювали обороти в тіні, легалізують свій бізнес?

— Застосовуємо різні методи. Наприклад, у нас є підприємство «Мавекс», яке постачає пально-мастильні матеріали, має більш як 20 заправних станцій і роками демонструє збитки. Ми не раз вели мову про це на комісіях, які саме діють зі збиткових підприємств при обласній і районних держадміністраціях. Провели перевірку, встановили обсяги, які раніше не включали під час нарахування податків. Тепер ця справа перебуває в арбітражному суді на узгодженні.

— Хоча ОДПА має бути поза всілякими політичними впливами, однак є спроби пов'язати з ними діяльність податківців на окремих підприємствах Волині. Маю на увазі Луцький автозавод, який належить концерну «Укрпромінвест».

— ЛуАЗ сьогодні не сплачує податок на додану вартість та податок на прибуток, бо тривалий час було збиткове. Тобто завод потрапив у зону ризику. Під час розпочатої на ньому перевірки виявили значні суми несплати і акцизного збору, і податку на додану вартість, про що зафіксовано у відповідному акті.

Сьогодні в Луцьку створюють певну думку, чинять тиск на наших працівників. Ви бачили, що там і плакати вивішують про те, що податківці нібито гальмують роботу колективу заводу.

— Деякі керівники місцевих органів влади заявляють, що є податковий тиск на автозавод.

— Тиск не може здійснюватися, оскільки підприємство податку на прибуток взагалі не сплачує, бо збиткове. Водночас воно претендує на відшкодування 14 мільйонів гривень податку на додану вартість. Ми порахували, що за кожен автомобіль держава має відшкодувати близько двох тисяч гривень ПДВ. Але дехто намагається спекулювати на політиці. Однак податкова служба стоїть на засадах дотримання законодавства і жодних інших впливів тут не може бути.

— До речі, пільги з податку на додану вартість надаються значній кількості підприємств, які розташовані на території Волині.

— Тому найприскіпливішу увагу було приділено саме вивченню питання законності їх надання. Як результат, їхня кількість значно зменшилася. Завдяки цьому в першому кварталі надійшло 20,1 мільйона гривень податку на додану вартість, або 102,5 відсотка до нашої планово-нормативної бази. Проти минулого року надходження збільшилися на три мільйони, а сума невідшкодованого ПДВ зменшилася на 20 мільйонів гривень. Це, погодьтеся, істотна сума для Волині.

Особливу увагу приділяємо зоні, ураженій аварією на ЧАЕС.

— Як на Волині виконують указ Президента щодо боротьби з фальсифікованими підакцизними товарами?

— Тільки за перший квартал ми вилучили тютюнових виробів більш як на мільйон гривень, на 200 тисяч гривень — горілчаних. Порушили тринадцять кримінальних справ стосовно виготовлення і реалізації фальсифікованих горілчаних виробів. І робота ця триває.

На території області розташований Луцький спиртогорілчаний комбінат, який випускає високоякісну продукцію, сплачує всі види податків. Отож ми орієнтуємося на обсяги виробництва цього підприємства і обсяг надходжень акцизного збору, який планується отримати у розмірі майже 33 мільйони гривень.

— Ви полюбляєте повторювати, що найкращий вихід з будь-якої ситуації — це налагодження партнерських відносин з платниками податків.

— Профілактичну роботу проводимо і самостійно, і спільно з органами місцевого самоврядування.

На засідання колегії постійно запрошуємо засоби масової інформації, щоб громадськість знала, над чим сьогодні працює податкова служба. Бо головне сьогодні — сформувати у населення податкову культуру. Щоб ми і платники податків були партнерами, а не опонентами.

Інтерв'ю взяв **Микола ЯКИМЕНКО.**

На знімку: голова державної податкової адміністрації у Волинській області М. Гринюк.

Дружба дружбою, а до СОТ — окремо

ПОДІЮ КОМЕНТУЮТЬ ЕКСПЕРТИ

«Разом не означає одночасно», — заявив цього тижня Президент України Леонід Кучма, говорячи про синхронізацію вступу до СОТ країн—учасниць ЄЕП. Президент також переконаний, що Україна має шанси вступити до СОТ найперша.

Володимир СІДЕНКО, директор економічних програм Центру ім. О. Разумкова:

— До кінця травня Україна справді випереджала Росію в переговорному процесі щодо умов приєднання до СОТ. Проте в результаті домовленостей, яких було досягнуто Москвою наприкінці травня під час переговорів на найвищому рівні з керівництвом Європейського союзу, і підписання протоколу про умови вступу Росії до СОТ вона досягла істотного прогресу. І, зважаючи на те, що саме у відносинах з ЄС у Росії були найбільші проблеми, я сказав би, що сьогодні шанси Москви серйозно підвищилися. А з огляду на те, що вона не переобтяжена передвиборною кампанією, яка заважає прийняттю відповідного законодавства, Росія, на мій погляд, має навіть кращі перспективи раніше завершити переговори. Якщо ж вона стане членом СОТ раніше, то може вплинути на умови прийняття до цієї організації України. Можливо, щодо України буде застосовано певний тиск.

Водночас не став би казати про те, що ми обов'язково зіткнемося з перспективою різночасного вступу України і Росії. Цілком можливо, що ми підійдемо до цього одночасно. Можливо, навіть керівництво відповідних робочих груп обере таку тактику, щоб підвести Україну і Росію до одночасного прийняття до СОТ, щоб не створювати зайвих проблем на майбутнє.

Це, однак, не означає, що ми вступатимемо на однакових умовах. Принаймні зміст підписаних з ЄС умов свідчить, що вони можуть бути істотно відмінними. Багато домовленостей зафіксовано вже підписаними двосторонніми протоколами України. Це приблизно два з половиною десятки протоколів, в тому числі з ЄС.

Олександр ПАСХАВЕР, президент Центру економічного розвитку:

— Якщо Президент сказав, що Україна найближче до вступу в СОТ, отже, так воно і є. Ті, хто готував йому доповідь, мабуть, знають про це краще. Нині триває процес переговорів, і поки що просто порівнюється кількість узгоджених позицій. Якщо ми вступатимемо не одночасно і якщо Росія вступить раніше за нас, як на мене, нічого особливого не станеться. Не думаю, що Росія спеціально і демонстративно нам заважатиме, хоча, звичайно, певні проблеми можуть виникнути. Але ж ми очікуємо, що вступимо раніше, ніж Росія... І в чому я переконаний напевне: якщо ви узгоджуєте свої дії, то ви рухаєтеся повільніше, ніж коли не узгоджуєте взагалі. І тому я прихильник того, щоб ми вступали окремо.

Тетяна ЩЕРБАКОВА, економіст Міжнародного центру перспективних досліджень:

— За нашими оцінками, Україна до СОТ стоїть нині найближче з тих чотирьох країн, які формують ЄЕП. Хоча останнім часом деякого успіху досягла Росія. Якщо їй вдасться вступити до СОТ раніше, то це може створити деякі проблеми, бо тоді Москва вимагатиме від України додаткових поступок стосовно умов торгівлі.

Щодо синхронного вступу, то практика СОТ цього не передбачає. Здається, єдиний випадок, який спадає на думку, — це Чехія і Словаччина. Проте економіки цих двох країн більш однакові, ніж економіки чотирьох держав, що формують ЄЕП.

Віктор ДОВГАНЬ, експерт UEPLAC:

— Україна значно просунулася в переговорах із членами Робочої групи з розгляду нашої заявки про вступ до СОТ. Власне, залишається вирішити два ключові питання — захисту інтелектуальної власності та врегулювання імпорту цукру-сирцю. Це дасть змогу підписати двосторонні протоколи про доступ до ринків товарів та послуг зі США та Австралією. Після цього можна буде сказати, що ми вирішили майже всі технічні питання вступу до СОТ і можемо сподіватися на затвердження у вересні на засіданні Робочої групи підсумкового звіту. Гадаю, Україна все-таки ближча до цієї мети, ніж Росія. І в гармонізації законодавства, і в підписанні двосторонніх протоколів ми Москву випередили. Що ж до ЄЕП... Основна його мета — забезпечити Російській Федерації певні гарантії. Зокрема, й гарантії того, що, набувши членства в СОТ, Київ не висуватиме занадто високих вимог під час розгляду російської заявки про вступ до світового торговельного клубу.

Що буде, якщо Москва опиниться в СОТ перша? Наслідки непередбачувані. Річ у тім, що країни-члени в рамках переговорів з «дебютантами» часто-густо висувають далекі від СОТ вимоги, вирішують свої делікатні політичні проблеми. Приміром, ЄС у випадку з Росією — проблему підписання Кіотського протоколу.

Підготували **Наталя ФІЛІПЧУК та Ганна ЛУКАНСЬКА.**

ФОТОФАКТ

У рамках проекту «Україна класична» в Київському музеї російського мистецтва відкрито виставку творів українського живопису 1945—1989 років. На ній представлено майже 300 робіт із 30 приватних колекцій.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Постанова Верховної Ради України

Про звіт про виконання Закону України «Про Державний бюджет України на 2003 рік»

Верховна Рада України **постановляє**:

Затвердити звіт Кабінету Міністрів України про виконання Закону України «Про Державний бюджет України на 2003 рік» за доходами у сумі 55076,9 млн гривень і видатками у сумі 56120 млн гривень з перевищенням видатків над доходами (дефіцит) у сумі 1043,1 млн гривень.

Голова Верховної Ради України **В. ЛИТВИН.**

м. Київ, 2 червня 2004 року.
№ 1736-IV.

Спочатку думай про всіх...

13 червня виборці у країнах ЄС прямим таємним голосуванням оберуть парламент Євросоюзу

Особливе значення цих виборів у тому, що в них уперше візьмуть участь десять нових членів спільноти. Віднині у цьому органі ЄС, члени котрого обираються на п'ять років, буде вже не 626, як раніше, а 732 депутати, які курсуватимуть між Люксембургом, Брюсселем і Страсбургом, де розташовані його офіси.

Офіційно Європарламент розташований у Страсбурзі, але його генеральний секретаріат розмістився у Люксембурзі, а офіси депутатів — у Брюсселі, оскільки там працює Єврокомісія і відбуваються засідання Ради Міністрів. Тож депутатам доводиться постійно їздити з одного міста до другого, що платники податків, однак, не схвалюють.

Європарламент існує з часу заснування ЄС, тобто Європейського об'єднання вугілля і сталі, котре стало основою для розвитку економічної і політичної інтеграції країн Європи — до самого створення Євросоюзу, у тій формі, яким він є нині. Щоправда, за час існування ЄС значно змінилися і його функції, і функції парламенту, а також його склад. Перше засідання відбулося 1952 року. Тоді він називався об'єднаною асамблеєю співтовариства вугілля і сталі і в ньому було 79 представників. Його робота обмежувалася консультаційними функціями. Лише після укладення угоди про Європейську економічну співдружність 1957 року була спроба провести прямі вибори в асамблею. Щоправда, вона провалилася, оскільки з цим були не згодні представники урядів країн-членів у Раді Міністрів, яка й досі разом з конференцією глав країн і урядів є найважливішим законодавчим органом цієї організації.

1975 року Європарламент знову вніс пропозицію про проведення прямих виборів і передачу йому повноважень у галузі затвердження бюджету ЄС і контролю за діяльністю його органів як народному представництву. Але лише 1986 року Європарламент одержав свою нинішню назву, а після ухвалення маастрихтських, амстердамських угод і договору, підписаного 2000 року в Ніцці, його функції розширилися.

Європарламент виконує три головні завдання. По-перше, бере участь у схваленні законів ЄС разом з Радою Міністрів. По-друге, здійснює демократичний контроль, котрий поширюється передовсім на Єврокомісію —затверджує її склад, а також може винести їй вотум недовіри. Третя функція — разом з Радою Міністрів затверджує бюджет. Саме це дає можливість Європарламенту впливати на формування політики в різних сферах діяльності ЄС, де в нього немає прямих повноважень. Утім, хоч вони й досить широкі, йому ще далеко до справжнього народного представництва на рівні Євросоюзу. За кожною країною ЄС у Європарламенті закріплено певну кількість місць. Найбільше їх у Німеччини — 99, бо вона найбільша в спільноті, а найменше у Мальти — п'ять.

Європейський парламент складається із семи міжнародних фракцій. Частково вони утворені партійними союзами, котрі об'єднали консервативні, соціал-демократичні і ліберальні партії європейських країн. Основними союзами є Європейська народна партія, Європейські ліберали, демократи та реформатори. Вони називають себе європейськими партіями, але не можуть бути обрані на національному рівні. Тому в країнах—членах ЄС на вибори виходять відповідні національні партії. На останніх виборах 1999 року найбільше голосів набрала фракція Європейської народної партії, котра представлена 232 членами. У її складі 20 партій. Другою за величиною і впливом є Європейська соціал-демократична партія — 175 представників. Меншу кількість голосів у Європарламенті мають Конфедеративна фракція об'єднаних європейських лівих — ліві та «зелені» північних країн: від колишніх комуністичних партій до скандинавських лівих і «зелених». Цього року у виборах уперше візьме участь Європейська партія «зелених», у складі якої 20 партій з 12 країн.

Європарламент може не так уже й багато, хоча й має досить широкі повноваження, але його компетенція досить обмежена. Принаймні порівняно з національними парламентами. Адже останнє слово у прийнятті рішень, як і раніше, належить їм. Приміром, Європарламент не може впливати на рішення в галузі аграрної і податкової політики і дуже мало — на визначення зовнішньополітичного курсу ЄС.

Хоч як намагаються політики переконати населення єврозони думати спочатку про все співтовариство, а вже потім про власні національні інтереси, їм поки що це не вдається. Не дивно, бо досі європейської громадськості, як такої, ще немає. Чимало людей не розуміють функціонування такої громіздкої наднаціональної структури і вважають, що вона не може встановлювати правила, котрі впливають на життя людей у різних куточках Європи, про які часто мало що знають.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Заява депутатської фракції політичної партії «Трудова Україна»

Депутатська фракція політичної партії «Трудова Україна» вважає слушною і вчасною ініціативу жителів міста Стаханова та Луганської обласної державної адміністрації стосовно широкого відзначення на державному рівні 70-річного ювілею стахановського руху, що припадає на серпень наступного року, і заявляє про свою підтримку цієї ініціативи у парламенті.

Трудовий рекорд, який встановив 31 серпня 1935 року забійник шахти «Центральна-Ірміно» Олексій Стаханов, видавши на-гора за зміну 102 тонни вугілля, започаткував масштабний рух ентузіастів, що охопив усі республіки Радянського Союзу, всі галузі народного господарства, кожен трудовий колектив.

Небачене трудове піднесення, соціалістичне змагання за найвищу продуктивність праці сприяли успішному подоланню розрухи, індустріалізації країни. Стахановці ставили рекорди за верстатами військових заводів у Велику Вітчизняну, на відбудові країни, у шахтах, біля мартенів, на колгоспних полях.

Абстрагуючись від ідеологічних, пропагандистських нашарувань довкола стахановського руху, ми повинні визнати, що приклад Олексія Стаханова та його численних послідовників упродовж десятиліть цементував підмурівки трудових традицій нашого народу, який вірив у краще майбутнє і жертовно клав на вівтар своєї віри усі сили, знання і здоров'я.

Мільйони учасників стахановського руху досі живуть поміж нас. Це наші батьки, діди і прадіди. Їхня подвижницька праця, на жаль, не дала їм великих матеріальних статків, не стала гарантією забезпеченої старості.

Проте вона для нас сущих і для грядущих поколінь є і повинна служити прикладом істинного патріотизму, широї віри в ідеали соціальної справедливості, розуміння того, що труд — усьому голова.

Трудові традиції — це духовний капітал нашого народу, який ми не маємо права розтринькувати, а тим паче штучно девальвувати на догоду політичній чи ідеологічній кон'юнктурі. Вони і далі мають слугувати моральними опорами народу, який не всує з історією, а дивиться у завтрашній день і дбає про майбутній.

У цьому сенсі ювілей стахановського руху має прислужитися нам сьогоднішнім.

Парламентська фракція політичної партії «Трудова Україна» вважає за необхідне відзначити цю дату на загальнодержавному рівні і клопотатиме перед урядом про затвердження плану передсвяткових заходів та виділення коштів на впорядкування музею стахановського руху в єдиному у світі місті, названому на честь простого робітника вугільного забою.

Ігор ШАРОВ, керівник фракції.

Олександр Лук'янченко: «Лібералізація законів — на жаль, не для нас»

На «прямій лінії» — міський голова

(Початок на 3-й стор.).

— Я — Давидов Віктор Миколайович. Телефоную за дорученням жителів вулиці Глазунова в Петровському районі. Ми живемо біля шахти № 29. Там такий стан доріг, що вантажні машини проїжджати вже не можуть, не те що легкові. Хоча ми вчасно платимо дорожній податок, усе як належить.

— На сьогодні дорожній податок сплатили лише 15,2 відсотка власників машин. Нині така лібералізація дорожніх законів, що можна вільно їздити вулицями. Навіть у нетверезому стані і без прав. Але я спробую вам допомогти.

— Олександре Олексійовичу, прийміть найщиріші побажання. Я — Валерій Іванович Гуржій, з оргкомітету Донбаського історико-літературного музею Василя Стуса. Ми надсилали вам 4 вересня 2002 року запрошення на відкриття музею і паралельно — свої пропозиції щодо відкриття філії музею поета-донеччанина в Донецьку.

— Якщо вже відкривати філію, то потрібно розмовляти з керівником обласного товариства «Просвіта», ректором університету, де навчався Стус, Шевченком Володимиром Павловичем. І там, де встановлено меморіальну дошку, треба знайти приміщення — можна організувати.

— Здрастуйте, Олександре Олексійовичу. Хочу запитати з приводу 83-го маршруту. По 30—40 хвилин неможливо виїхати. Ні вдень, ні ввечері, ні ранком. Щодня на головах. Водії грубіянять, управи на них немає жодної. Раніше існувала система громадських контролерів. Тепер їх немає.

— Комітет з регуляторної політики всіх контролерів скасував. Кажуть, це тиск на малий бізнес.

Але насамперед потрібно думати про здоров'я пасажирів, їх безпеку. На жаль, ми ще не дозріли для того, щоб усе трималося на совісті. Особливо це стосується тих, хто керує маршрутними таксі. З одного боку — низький професіоналізм, а з другого — відсутність контролю. Над тими, хто хто перевозить людей, обов'язково має бути контроль. На жаль, сьогодні це пущено на самоплив. Думаю, міністерству транспорту потрібно щось робити. А то прийдемо до бананової республіки, коли без правил можна їздити вулицями.

— Олександре Олексійовичу, останніми роками міська влада взялася за реконструкцію установ культури і спортивних об'єктів. Це не може не тішити...

«Голос України» вас слухає

— Думаю, нинішнього року нам удасться закінчити ремонт драматичного театру. Упевнений, це буде один з кращих театрів країни. Вже сьогодні Донецький музично-драматичний театр — один із найвідвідуваніших.

Ми перевели Будинок працівників культури до нового, пристосованішого будинку. У День захисту дітей відкрили заміський дитячий центр, де в одну зміну відпочивають 700 дітлахів. У «спальному» мікрорайоні, де проживає 65 тисяч осіб, відкриваємо фізкультурно-оздоровчий комплекс, спортзал для ігрових видів спорту. Це наказ виборців, який ми виконали разом з народним депутатом Валентином Ландиком.

У нас у місті є унікальний пам'ятник Матері, зведений з ініціативи директора регіонального центру охорони материнства і дитинства Володимира Чайки. Вже нинішнього року День матері святкували біля цієї скульптури. Вона справді незвичайна, зроблена з одного уламка каменя. Тішить, що демографія потроху почала оживати: торік народилося на 587 малят більше, ніж у попередні роки.

— Ви згадали центр законодавчих ініціатив при обласній раді. Якою мірою потрібна місцевій владі така структура? Які закони прийнято з вашої «подачі»?

— Я вдячний обласній раді за те, що вона створює органи, які працюють над питаннями, порушеними органами місцевого самоврядування. І якщо вирішать, що в них є раціональне зерно, від імені центру готують матеріал для конкретної комісії Верховної Ради. Зокрема, закон про зменшення прибуткового податку з фізичних осіб з'явився за сприяння ЦЗІ. Це ініціатива нашої Донецької області, нашого міста.

У мільйонному місті невдоволених владою людей вистачає, тому конфлікти неминучі.

Ми намагаємося вести діалог, але однаково нас називатимуть бюрократами. Ми робимо спроби вести відкриту і чуйну бюрократію — чуйну до прохань народу.

— Олександре Олексійовичу, спасибі вам за участь у «прямій лінії». Адже така велика кількість звернень — свідчення того, що місцевій владі вірять.

Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Ліна КУЩ.
Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Зустрінемося на шпальтах газети!

(Початок на 2-й стор.).

Тут нашу увагу привернув колоритний бадьорий дідусь у військовій формі, обвішаний нагородами, серед яких ми помітили і орден Великої Вітчизняної війни. Розговорилися і не повірили, що він 1913 року народження, пройшов усю війну аж до Берліна, жив у Москві, а тепер волею долі опинився на Прикарпатті. Чоловік охоче розповів, що отримує 400 гривень пенсії, але має трьох синів, трьох невісток і шістьох онуків, тож пенсія розчиняється між ними за кілька днів. Нам хотілося порадити якось цих людей, які так спрагло вступали з нами в розмову, тож ми щедро дарували їм разом з газетою ще й наші фірмові календарики, ручки, блокноти, пакети, яким вони тішилися, як маленькі діти.

Знайома з поштамту пояснила, що передплату приймає молода працівниця, бо попередня, досвідчена, розрахувалася: «Внаслідок реорганізації поштового зв'язку людей, які займалися передплатою, стало менше. Навантаження на нас зростає, а зарплата та сама». Отож поштові проблеми рикошетом б'ють по пресі. Але чи там шукають стрілочника? Чи журналісти винні в злиденних заробітках поштовиків? Питання, як кажуть, риторичні.

Ось молода мама везе за собою коляску, в якій вовтузилося немовля. Жінка зізналася, що досі ніколи не передплачувала нашу газету. Ми її заінтригували. Одна жінка настирливо з'ясовувала, чи «Голос України» всеукраїнська газета, бо має проблему, яку здатне вирішити, на її думку, лише видання такого рівня. А мене взяв надовго в облогу чоловік. Чого я тільки не вислухала від нього за наших керманичів і Верховну Раду! До того ж кожна його фраза лунала як афоризм: «У нас влада посади, а не влада закону». Відчувалося, що у людей сьогодні велика потреба у спілкуванні. Вони хочуть, щоб хтось їх вислухав, щось порадив, показав світло в кінці тунелю, допоміг розібратися у складних життєвих ситуаціях. Наша газета в цьому плані — саме те, що вони підсвідомо шукають і потребують. Вона готова стати співрозмовником, полем для дискусій, кафедрою для роздумів. Зустрічайтеся з нами на шпальтах газети!

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

АКТУАЛЬНО

Толерантність змалку

Під таким гаслом міжнародний фонд «Відродження» у Криму почав реалізацію відразу двох проектів у рамках програми «Посилення впливу громадянського суспільства». Проекти «Мультикультурна освіта — як основа толерантності міжнаціональних відносин у Криму» і «На шляху до громадянського суспільства на півострові», сприятимуть розвитку толерантних стосунків між представниками різних народів і автономії та створенню моніторингу, що постійно діє, з прав людини, зокрема, корінних народів і нацменшин.

Поштовхом до дії став тривожний дзвінок, який пролунав після останніх соціологічних досліджень серед старшокласників сімферопольських, севастопольських і бахчисарайських шкіл. Група кримських учених дійшла висновку: кримських дітей змалку виховують у нетерпимості до представників інших національностей. Тож співробітники кримського відділення Інституту сходознавства НАНУ й міжнародного фонду «Відродження» заходилися над вихованням кримчан різних національностей у дусі терпимості одне до одного, поваги прав кожного громадянина країни й усіх інших народів.

Перший проект почав утілювати Інформаційно-дослідницький центр «Інтеграція й розвиток» спільно з деякими неурядовими організаціями, учбовими і науковими установами. Одним із головних напрямів роботи стало забезпечення освіти різними мовами, а також вивчення рідних мов відповідно до потреб дітей і дорослих. Для цього треба забезпечити передусім програмно-методичну основу цього процесу, вважають ініціатори проекту, мета якого сприяння взаєморозумінню, впровадженню принципів толерантності міжкультурного утворення й взаємоповаги серед представників обох гілок влади, лідерів громадських організацій та ЗМІ. Міжкультурне утворення запроваджується через створення цілої низки курсів і семінарів.

Другий проект передбачає моніторинг стану дотримання законів України в царині прав корінних народів і нацменшин та залучення до процесу прийняття рішень на всіх рівнях. Головна мета — підвищення професіоналізму правозахисників, проведення моніторингу прав представників етнічних співтовариств Криму, розвиток моніторингу дискримінації і нетолерантного ставлення до цих співтовариств, залучення їх до процесу прийняття рішень державними органами управління. У рамках проекту й допомоги громадським організаціям, які відстоюють права різних етнічних співтовариств Криму, й навчання правозахисників.

Два нові проекти фонду із загальним бюджетом 150 тис. доларів спрямовані й на те, щоб навчити кримських педагогів не прищеплювати дітям ненависть одне до одного і з'ясувати, чи дотримуються на півострові права національних меншин. До виконання своїх програм фонд залучив міністерство освіти й науки півострова, місцеве відділення Інституту сходознавства, Лігу кримськотатарських юристів і заступника голови Верховної Ради Криму Ільмі Умерова. Основою діяльності стали проведені в стінах Верховної Ради автономії перші в Україні депутатські слухання з дотримання прав людини. Готують і спеціальну літературу для малюків і учнів. Уже розроблено курс для дошкільних закладів із робочою назвою «Кримський віночок». Адже, запевняють фахівці, національна свідомість формується у дітей з трьох років. Важливо саме в цей час виховати почуття дружби, дати позитивну інформацію про представників різних культур і релігій.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

13 червня — День працівників легкої промисловості

Неякісний одяг і даром не потрібен

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

На 15 підприємствах легкої промисловості продуктивність праці протягом останніх років зросла у 3-4 рази

Президент українсько-німецької гільдії виробників одягу, голова спостережної ради ВАТ «Володарка» (м. Вінниця) **Леонід Гавриш (на знімку)** пояснює таке зростання реалізацією програми «Трансформ», що здійснювалася під егідою урядів двох країн — України й Німеччини у різних галузях виробництва, в т. ч. і в легкій промисловості. На його думку, два головних критерії визначають перспективу того чи іншого підприємства — продуктивність праці і якість виробів. «Наші німецькі партнери недаремно кажуть: неякісні вироби і даром нікому не потрібні», — наголошує співрозмовник.

Згадана програма передбачала надання консультаційних послуг в удосконаленні організації виробництва і поліпшенні якості продукції на 15 підприємствах галузі. Результат очевидний: на кожному з них значно зросли обсяги виробництва насамперед завдяки підвищенню продуктивності праці в середньому в 3—4 рази. Німецькі фахівці, які є законодавцями моди в налагодженні виробничого процесу, враховували найдрібніші, на перший погляд, деталі.

На ВАТ «Володарка», наприклад, зробили все, щоб до мінімуму скоротити час на переміщення готового виробу з конвеєра на вішалку. В цехах розставили все так, щоб швачка отримувала тканину в зручний спосіб. Економія часу, здавалося б, незначна — кілька хвилин, а то й секунд. А загалом — збільшення продуктивності праці: на пошитті костюмів — у два рази, брюк — у три—чотири. З'явилися нові вироби. Почали шити осінньо-зимові чоловічі куртки. Замовником є відома німецька фірма BOSS. Виготовляють їх за новітньою технологією. Згідно з укладеною угодою до кінця року вінничани мають поставити 30 тисяч одиниць таких виробів. Крім того, «Володарка» розширила мережу своїх торговельних точок в Україні. Нині її вироби —чоловічі костюми, піджаки і брюки — можна придбати в Одесі, Сумах, Рівному, Хмельницькому та в столичному ЦУМі. Восени планують продавати такий одяг у Мукачевому та Ужгороді.

Утричі більше порівняно з минулим роком продали одягу на внутрішньому ринку. Як стверджує Л. Гавриш, така сама тенденція спостерігається майже на всіх вітчизняних фабриках. Дедалі більше наших громадян хочуть одягатися у вітчизняне. Згадані вище чинники дали можливість змінити економіку підприємства: «Володарка» нині є прибутковим підприємством.

Навчившись працювати з капіталістичною ефективністю, як жартує співрозмовник, діляться досвідом з тими, хто поки що не може зіп'ятися на ноги. Так само роблять інші підприємства — лідери галузі, на яких втілено програму «Трансформ». Ініціативу Л. Гавриша про підтримку відстаючих фабрик схвалили члени правління гільдії виробників одягу. Втім, допомоги гільдії замало. Без пільгових довгострокових кредитів для створення нових робочих місць, вважає Л. Гавриш, легка промисловість не зможе змінити стару одежину на нову.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Так кажуть про підприємство «Красень». Тисяча — це жіночий колектив, на плечах якого тримається своєрідна «фабрика чоловічої краси». Один — це той головний чоловік, що не перше десятиліття очолює провідне підприємство місцевої промисловості — генеральний директор Віктор Мірошниченко

Тисяча і один

Уявіть собі довжелезні, оком не осягнути, двоповерхові «шеренги» чоловічих костюмів. Стильних, напрасованих, «струнких», справжніх красенів! (Через те, певне, й перейменували швейну фабрику «Більшовичка» на підприємство «Красень».)

Головне нині в роботі, наголошує Віктор Мірошниченко, — це якість. Тож найпильнішим, найприскіпливішим поглядом, особисто, не довіряючи нікому, оцінює Віктор Іванович (на знімку автора) кінцевий продукт — елегантний стильний одяг. Кожну складочку, кожен шов огляне. Досвід у справі має безперечний — голку з ниткою Віктор Іванович тримає в руках з тринадцяти років! Хоч серед ночі розбуди і спитай, готовий відповісти на всі запитання, що стосуються швацької технології.

Завдяки якості користується попитом продукція в Угорщині, Словаччині, Сполучених Штатах. Ось уже кілька років постійним замовником є Німеччина. Дві тисячі виробів сходить з конвеєра щодня, протягом двох змін. Охоче беруть одяг магазини Харкова, Києва, Дніпропетровська. А коли «Красень» виїздив на виставку-ярмарок до Одеси, за костюмами черга вишикувалася!

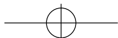
Утім, шиють на підприємстві й жіночий одяг. Ексклюзивні партії жакетів, брючних костюмів швидко розходяться в фірмовому магазині «Голочка».

Підприємство охоче надало свої вироби і як призи серед передплатників нашої газети. Під час розіграшу в редакції «Голосу України» вони випали Н. Івановій **(на знімку)** з Херсона та Н. Гашенко з с. Змiївка Бериславського району.

Алла БРУСИЛОВА.
Херсон.
Фото автора.

Завтра, 13 червня, нашу газету читатимуть у колективі «Красеня» — «Голос України» надходить у всі цехи та виробничі дільниці. Зі святом вас, дорогі трудівники, з професійним Днем працівника легкої промисловості!

ОБ'ЄКТИВ

4 червня. Київ. Відкрилася міжнародна виставка ЗМІ «Інтерпреса-2004».

5 червня. Відбувся четвертий етап Чемпіонату Європи з мотокросу в класі мотоциклів з об'ємом двигуна 250 куб. см.

6 червня. Київ. У день свого професійного свята журналісти з різних ЗМІ видавали на Хрещатику просто неба «Живу газету».

7 червня. Донецьк. У Свято-Миколаївському кафедральному соборі віруючі мали змогу побачити чудотворну копію ікони «Всецариця».

8 червня. У Верховній Раді України відбувся день уряду «Про дотримання законодавства щодо розвитку науково-технічного потенціалу та інноваційної діяльності в Україні».

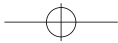

9 червня. На VI позачерговому з'їзді Аграрної партії України новим лідером партії одноголосно обрано Голову Верховної Ради України Володимира Литвина.

10 червня. Пікети представників громадського об'єднання «Народний виконком» біля Верховної Ради з вимогами не допустити приватизації комбінату «Криворіжсталь».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАН

Україна олімпійська: 1952—2004

Попередники криворізького хлопця, котрий здійснив своєрідний прорив у світові лідери, киянин Юрій Короп і львів'янин Вадим Мартинчик, хоча й показували рекордні секунди у плаванні батерфляєм, на Олімпійські ігри не потрапили. Утім, радянським плавцям і в інших видах програми ігор вище другого—третього місця на п'єдесталі побувати не пощастило. Щоразу не вистачало дрібниці — якихось десятих секунди.

Фесенко прийшов до спортивної школи в ті тепер майже забуті часи, коли мільйони хлопчиків і дівчаток вибирали в кумири спортивних «зірок», а тренери з усієї України вдень і вночі шукали таланти. Кривий Ріг — місто не надто помітне на спортивній карті країни, але й тут були басей-

ни і талановиті наставники. Сергію пощастило: він потрапив до групи випускниці Інституту фізкультури Віри Смєлової, яка лише недавно розпрощалася з блакитною доріжкою. Вона побачила в дев'ятирічному школяреві прекрасні задатки майбутнього плавця. Спочатку не могла натішитися новачком: легкий на підйом, характер м'який, незлобивий, тренується із задоволенням. Але як це часто буває, плавання з його одноманітними вправами перестало захоплювати хлопця, і він забув дорогу до басейну. Інший тренер, може, і махнув би рукою — є чимало інших, цілеспрямованіших, але Смєлова (вона працювала разом з В. Макаровою) одразу звернулася до батьків Фесенка. Її зрозуміли і спільно взялися — ні, не виховувати впертого хлопця, а пробуджувати в ньому бажання не бути останнім на доріжці, а перемагати.

Ці уроки психології переможця (без цього почуття не буває великих спортсменів), закладені в дитинстві, стали вирішальною силою, коли потрібно було боротися із суперниками, з тими, хто і становив еліту світового плавання. Фесенку — та й не тільки йому — вдруге поталанило, коли збірну команду СРСР перед Іграми в Москві очолив колишній львів'янин Сергій Вайцеховський, особистість непересічна, у чомусь суперечлива, але саме він заклав основи передових тренувальних технологій у вітчизняному плаванні. Батько олімпійської чемпіонки у стрибках у воду, Вайцеховський розгорнув перед комсомольськими керівниками Держкомспорту СРСР таку програму підготовки, що ті за голову схопилися. Олімпійський басейн, олімпійський готель, де на кожному номері буде табличка з прізвищем кандидата в олімпійці, кращі тренери, лікарі, дієтологи, масажисти, передова фармакологія (не плутати з допінгами!) — і жодних втручань у справи збірної різних «радників». За інших умов Вайцеховському вказали б на двері, на тім справа і скінчилася б. Але СРСР готувався до значущої політичної акції — Олімпійських ігор, отож партійним чиновникам доводилося погоджуватися з будь-якими вимогами, аби була забезпечена перемога.

Для виконання своїх планів Вайцеховський обирає Харків, і не помиляється — прекрасний басейн, постійна увага до спортсменів з боку місцевої влади створили потрібні передумови для просто таки фантастичного зростання результатів.

Тоді плавці НДР, на службу яким було поставлено найкращу, як з'ясувалося згодом, фармакологічну службу у світі, вели перед. І традиційні матчеві зустрічі СРСР—НДР найчастіше закінчувалися перемогою німців. Лише напередодні Ігор Вайцеховський продемонстрував своє уміння психологічно заряджати спортсменів енергією переможців. То був урок мужності на прикладах героїв Великої Вітчизняної війни. Матч виграла команда Вайцеховського.

Цей урок для українців Сергія Фесенка, Олександра Сидоренка, Сергія Красюка, Юрія Присєкіна і став переможною нотою на Іграх у Москві. Всі вони стали олімпійськими чемпіонами.

Але наша розповідь про першого — про Сергія Фесенка.

Він мав відкривати змагання першого робочого дня Олімпіади. Не варто пояснювати, який важливий був цей день для Вайцеховського з його максималістською програмою підготовки (адже критиків у нього було більше, ніж прихильників). Уранці він у своїй звичній манері зустрів хлопців усмішкою і жартами, поцікавився, хто які сни бачив, привітав з відкриттям Ігор... Затримав Сергія, помовчав, сказав тихо: «Сергійку, першому завжди важко. ЗАВЖДИ! — підкреслив голосом. — У тебе все гаразд, сам знаєш... Перед стартом не тисни на психіку — легкий мандраж лише додає сил».

Мені не раз випадало спостерігати за спортсменами перед фінальним стартом, і за Сергієм — також. Я добре знав лужниківський басейн, та й мене, слава Богу, тут ще не забули, і тому підібрався ближче, щоб відчути ні з чим не зрівнянний аромат енергії вісьмох бійців. Мені навіть здалося, що Фесенко надто спокійний, але, придивившися, зрозумів — він був просто сповнений бажання плисти, боротися і перемагати. Компанія в нього на дистанції 200 м батерфляєм дібралася чудова — кількаразовий рекордсмен світу німець Рогер Піттель, один з лідерів сезону англієць Філіп Хаббл, ленінградець Михайло Горелік... Німець і очолив заплив, запропонувавши високий темп. Але до першої половини дистанції Фесенко вийшов уперед і потім під громовий супровід трибун так і не віддав нікому першості. Тільки відсутність сильного суперника не дала йому змоги побити світовий рекорд. А Піттель фінішував третім, пропустивши вперед ще й англійця.

А через кілька днів його друг і суперник маріуполець Олександр Сидоренко приніс Україні другу золоту медаль, випередивши Сергія на дистанції 400 м комплексного плавання, котрий завоював «срібло».

І ось уже 24 роки українські майстри блакитної доріжки так і не можуть підтримати почин Фесенка й Сидоренка. А сам Сергій Леонідович захистив кандидатську дисертацію, виховав синів, котрі пішли дорогою батька. Старший — Сергій — уже встиг виступити на Олімпійських іграх у Сіднеї і, найімовірніше, вийде на старт і в Афінах.

Ігор ЗАСЄДА.

На знімках: олімпійські чемпіони: **1.** Сергій Красюк, **2.** Олександр Сидоренко.

ІМЕНА

Сергій ФЕСЕНКО

ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

ФЕСЕНКО Сергій Леонідович, перший український плавець — олімпійський чемпіон, Москва, 1980 р. Призер чемпіонату світу, чемпіон і рекордсмен Європи, СРСР, України. Кандидат педагогічних наук.

Третій старт

Футбол. У понеділок, 14 червня, стартує III Міжнародний юнацький футбольний турнір пам'яті першого президента ФФУ Віктора Баннікова. Нинішнього року збережено формат попереднього розіграшу: на стадіонах Борисполя, Бородянки та Обухова змагатимуться вісім національних юнацьких (U-17) збірних, попередньо розділених на дві групи. Група А: Україна, Чехія, Польща, Молдова; група Б: Росія, Туреччина, Литва, Словаччина. Ці змагання стануть для учасників черговим етапом підготовки до першого кваліфікаційного раунду чемпіонату Європи-2005, фінальна частина котрого відбудеться у жовтні цього року.

Україну на турнірі представлятимуть гравці 1988 року народження під керівництвом Ігоря Жабченка.

Воротарі — Роман Загладько («Динамо», Київ), Владислав Чангелія («Арсенал», Київ), Юрій Апелюшинський («Герта-03», Німеччина, Берлін); **оборонці** — Артем Гандзюк, Андрій Ятленко, Володимир Пітель (усі — «Відрадний», Київ), Вадим Михайленко, Єгор Шепковський (обидва — «Динамо», Київ), Павло Пашаєв («Атлант», Кременчук), Андрій Блавацький («Металург, Запоріжжя); **півоборонці** — Валерій Радченко, Юрій Василюк (обидва — «Динамо» Київ), Дмитро Лепа, Максим Пашаєв (обидва — «Атлант», Кременчук), Сергій Чапко («Волинь», Луцьк), Артем Семененко («Металург», Запоріжжя), Єгор Лугачов («Локомотив», Київ); **нападники** — Володимир Лисенко, Євген Надточій (обидва — «Динамо» Київ), Андрій Малюк («Металург», Запоріжжя), Сергій Малахов («Металург», Запоріжжя).

У фінал виступають переможці групових змагань. А команди, які фінішують другими, розіграють між собою третє призове місце.

Розклад ігор. 14 червня. Україна—Молдова (Обухів). Чехія—Польща (Обухів). Росія—Литва (Бородянка). Туреччина—Словаччина (Бородянка). 15 червня. Чехія-Молдова. (Бровари, 15.00). Україна—Польща (Бровари). Росія—Словаччина (Бориспіль). Туреччина—Литва (Бориспіль). **17 червня.** Молдова—Польща (Обухів). Україна—Чехія (Обухів). Туреччина—Росія (Бородянка). Словаччина—Литва (Бородянка). Початок матчів о 15.00 і 18.00.

19 червня. Матч за третє місце (16.00) і фінальний поєдинок (19.00) відбудуться на столичному стадіоні «Динамо» імені Валерія Лобановського.

В. Б.

Не дати загинути рідній команді!

З таким закликом звернулися до Прем'єр-міністра України, президента Федерації футболу, президента Професійної футбольної ліги, народних депутатів України від Кіровоградщини, голови Кіровоградської ОДА та міського голови Кіровограда вболівальники футбольної команди «Зірка». Усього під листом більш як п'ятсот підписів. А тривога пов'язана з тим, що засновник клубу — обласне комунальне підприємство «Торговий дім «Кіровоградщина» — прийняв рішення від 27 травня 2004 року про ліквідацію ФК «Зірка», що є неприбутковим...

Підписанти нагадують, що торік так зник футбольний клуб «Олександрія», який напередодні виборов право виступати у вищій лізі українського чемпіонату. Тепер нависла реальна загроза, що область буде геть стерто з футбольної карти країни. Вболівальники вважають ганебним, якщо в рік святкування 250-річчя обласного центру міська влада «залишить багатотисячну аудиторію мешканців міста без великого свята під назвою ФУТБОЛ, без гри, якою захоплюються мільйони людей у світі...»

Автори звернення просять організувати зустріч керівництва області й міста Кіровограда з уболівальниками та ветеранами «Зірки» , на яку запросити народних депутатів від області, керівників бізнесових структур для розв'язання питання про збереження команди; створити акціонерне товариство ФК «Зірка»; відшукати спонсорів. Щоб допомогти акумулювати кошти на заявочний внесок для участі команди в першій лізі чемпіонату України сезону-2004/05 і підписання контрактів із гравцями до 1 липня 2004 року.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Мітингові пристрасті

— Хіба тепер життя? Хіба тепер порядки? Стагнація! Суцільна стагнація! От, пригадую, раніше було життя — не рівня теперішньому. А кому потрібне таке сьогодення? За що ми боролися? — під схвальний рев вигукувала на мітингу Одноденка.

Бити треба ніжно

Канчук з Батогом ганили Нагая.

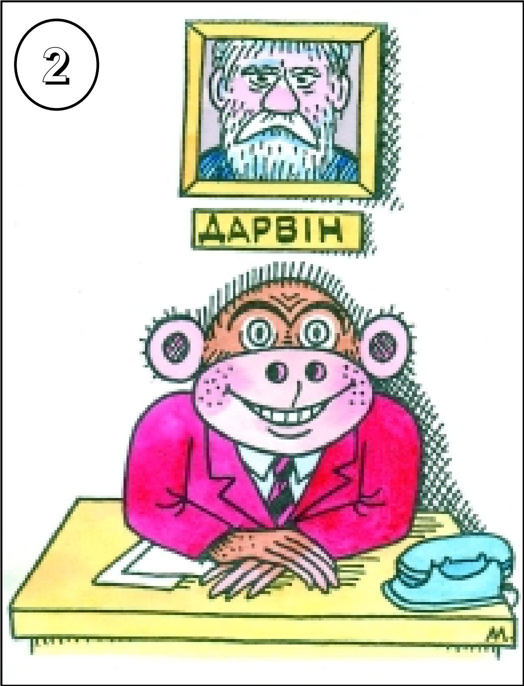
— Бити треба ніжно, ні-ікно... Як ось я, наприклад, — доводив Канчук. — А він... як уріже, як уріже!.. Що не кажи, без душі лупцює.

— І без любові до ближнього, — підхоплював Батіг. — Це вчорашній день. Сьогодні бити треба тільки з любов'ю до ближнього. Як ось я, наприклад. А Нагай на це почуття в роботі нездатний. Бо відсталий і не застосовує передових, прогресивних методів биття. Періщить по-дідівському — куди ж воно годиться в наш цивілізований і глибоко освічений вік?..

Валентин ЧЕМЕРИС.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Дві зустрічі

ОХ, ОДЕСА!..

— Ти мене кохаєш? — промовила вона, і здавалося, що при цьому тонкі, потріскані губи навіть не ворухнулися.

Він вдивлявся у виснажене, обвітрене обличчя, і ним почало оволодівати почуття сорому, що невідомо звідки взялося.

— Ну як я тобі? — її немигаючий погляд, здавалося, був спрямований прямо в душу, і його «его» затріпотіло, заметалося в пошуках затишного куточка, в якому можна було б сховатися від цих всевидющих очей.

Він із глибоким почуттям провини відвів погляд, і тепер перед його очима постала вся її реалістична нагота, у всіх деталях, що шокують: виступаючі ключиці, покриті саднами вугласті лікті та коліна, немов клаптики висять груди, синюшна шкіра, ребра, що стирчать...

— Я тобі подобаюся? — вона не говорила, її слова самі народжувалися в глибині свідомості.

— Хто ти, бідолашненька? — видавив він із себе, не наважуючися підвести очі.

— А ти що, не призвав мене?! Це ж я, Правда, вічна наречена твоя...

— Який красень! — вихиднула кароока брюнетка, що казна-звідки взялася.

Витончені риси обличчя, і він інстинктивно обвів поглядом усе її тіло: шикарний бюст, ідеальна талія, стрункі ноги, бронзовошкіре тіло...

— Розумний тип мужик! — взявши його під руку, дала вона оцінку, на яку він чекав усе життя, і його самолюбство, розправивши крила, здійнялося над тлінним тілом. Він підвів очі й зустрівся з поглядом її бездонних блакитних очей, що лукаво блищали з-під русявого чубчика, а душа його при цьому з черговим подихом наповнювалася розчуленням.

— Зажди, красуне, — стрепенулися в ньому залишки самооцінки. — Ми хіба знайомі?

Крізь молочну білизну її шкіри проступив рум'янець сорому, і, одним порухом руки прикривши свою наготу каштановим покривалом розпущеної коси, вона притулилася щокою до його плеча.

— Звичайно, рідний мій. Це я, кохана твоя. Бачиш, я повернулася до тебе. Я ж обіцяла завжди бути з тобою...

— Це ти, Брехня?! — вигукнула наостанок логіка і розчинилася в умиротворенні...

Юрій АЗАНОВ.

Одеса.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Чи знаєте ви, що...

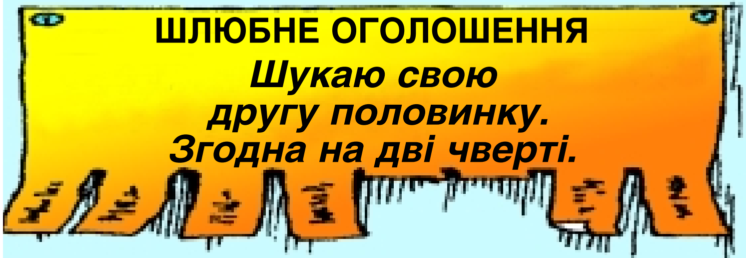
гірше від пляшки горілки може бути тільки вже порожня пляшка від горілки.

Новинка літератури

Відомий літературознавець Майкл Сидорчук закінчив роботу над новим лірико-епічним есе. Видрукувати його Сидорчук збирається одразу після виборів, коли стане відоме прізвище переможця, аби надіслати ним супергероя свого есе.

Благотворчий відпочинок

За багаторічними спостереженнями фахівців із лабораторії управлінського аналізу, в період літніх відпусток, коли переважна частина чиновників відпочиває, рівень корупції знижується в 25 разів. Спеціалісти планують вийти з законодавчою ініціативою: дозволити відпочивати чиновникам 6—10 місяців.

Вони знають усе

Усі кримінальні авторитети правоохоронцям добре відомі. А оминають вони їх десятою дорогою, тому що їм також відомо, хто за цими авторитетами стоїть.

Реформи

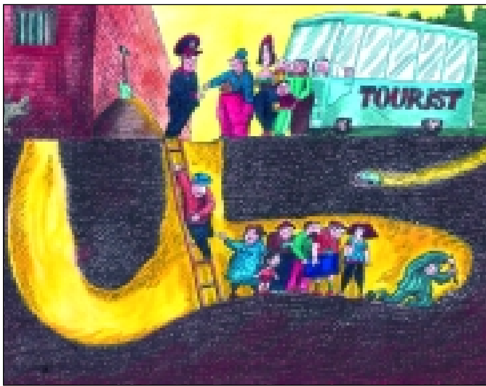
У Березі Рябкової Кістки розпочався наступний етап реформування: реформування реформованого.

Таланти ще є!

Багата талантами провінція Нью Кози. Відповідно до розпорядження губернатора провінції тут щомісяця закопується до 150 талантів.

Олександр ПЕРЛЮК.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Явка в камері

Микола Білокінь, Міністр внутрішніх справ України (про ймовірного викрадача мукачівських виборчих бюлетенів):

— ...Коли він був уже в камері, він сказав про те, що дає явку з повинною в злочині з крадіжкою бюлетенів.

Від чергового:

— А він там, у камері, не сказав, що дає явку з повинною у злочині замаху на екс-прем'єра Павла Лазаренка на Парковій алеї?

Зсунулись...

Віктор Янукович, Прем'єр-міністр України:

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

— У нас є дуже високі показники економічного зростання, і на всіх рівнях ми повинні відчути зрушення.

Від чергового:

— Здається, від ваших зрушень (ріст цін від бензину до кефіру) наші громадяни відчули поки що тільки одне — зсув по фазі...

Принципова конфігурація

Мал. Миколи КАПУСТИ.

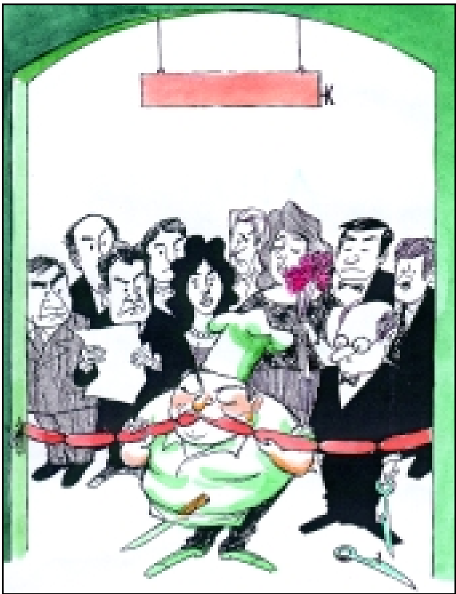
Анатолій Кінах, лідер Партії промисловців і підприємців (про вибори президента):

— Запропонована конфігурація відносно єдиного кандидата не відповідає нашим принциповим позиціям.

Від чергового:

— Та будь-яка ваша принципова конфігурація нагадує відому в народі комбінацію. З трьох пальців...

Ураз коханнячко нагряне

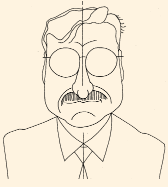
Мал. Миколи КАПУСТИ.

Валентин Ландик, політик:

— Особливо мене обурюють політики, які б'ють себе в груди і твердять, що вони люблять Україну, а насправді думають, як би урвати чимбільший шматок.

Від чергового:

— Це просто проблеми росту. Коли дрібні шматки з'їдено, люблячий організм вимагає вже великих. Наприклад, «Криворіжсталь», «Укртелеком» і т. д., і т. п.

Чергував по «Куреню» **Віталій СУДДЯ.**

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1920 р. У Харкові відкрито Перший державний театр для дітей. ■ 1927 р. Помер академік Лев Тарасевич, мікробіолог. ■ 1931 р. Народилася співачка Євгенія Мірошниченко. ■ 1934 р. Розпочав роботу I з'їзд письменників України. ■ 1939 р. У Києві відкрито іподром. ■ 1964 р. В УРСР засновано премії імені видатних учених: М. Крилова — з математики, Є. Патона — з техніки, Л. Писаржевського — з хімії, В. Юр'єва — з біології. ■ 1991 р. Бориса Єльцина обрано президентом Росії. ■ 1991 р. Ленінградові повернуто назву Санкт-Петербург. ■ 1997 р. Не стало Булата Окуджави.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
з 14 по 20 червня

Тиждень сприятливий для впровадження нових, сучасних ідей, методів і технологій. Чудовий період для групової та громадської діяльності. Плани і проекти, розпочаті в цей час, успішно завершаться.

ОВЕН. У вас буде багато роботи, яка обіцяє високий заробіток. У роботі або побуті можете благополучно уникнути зайвих проблем і мати вигоду, якщо не побоїтеся взяти на себе відповідальність. Завдяки тому, що цього тижня відчуєте приплив сил, зможете вирішити чимало складних питань. Не поспішайте витрачати зароблені гроші на задоволення, можете залишитися ні з чим.

ТЕЛЕЦЬ. Використайте цей тиждень для активного спілкування, навчання, поїздок і участі в громадських заходах. Це може принести успіх і користь. Можете розширити коло спілкування: ймовірні незвичайні знайомства або зустрічі з оригінальними людьми. Серед цих людей знайдете однодумців. Запланувавши з друзями на вихідні щось особливе. Скористайтеся моментом і заявіть про себе або дайте рекламу.

БЛИЗНЮКИ. Раніше здобуті вами знання, навички чи просто цікава інформація несподівано виявляться корисними чи навіть вирішальними в досягненні наміченої вами мети. Можете використати свою майстерність, щоб обзавестися новими зв'язками і знайомствами. На вас чекає успіх або визнання ваших досягнень начальством чи вашими батьками. Можлива винагорода. Цього тижня займатиметеся домашніми справами або розв'язанням проблем ваших батьків.

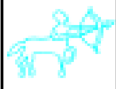
РАК. Цього тижня можете довести до логічного кінця задумані вами наприкінці травня проекти, поїздки, пов'язані з іноземцями, або зрушити з мертвої точки питання правосуддя. Не бійтеся прямо висловлювати свої думки і погляди іншим людям, вони їм здаватимуться незвичайними і оригінальними, що сприятиме підвищенню інтерес до вас.

ЛЕВ. Для когось може стати солідним надбанням, але здебільшого вибір буде за вами. Зможете зібрати плоди своїх минулих зусиль: отримаєте великі гроші, вам гарантовано успіх в комерції і великих придбаннях. Можете чимало отримати завдяки праці й набутому досвіду. Знайдете собі гарного покровителя і вигідну роботу. Несподіваний успіх може принести конфіденційна діяльність.

ДІВА. Спілкування з однодумцями або контакти з громадськістю можуть підвищити ваш рейтинг серед інших. Протягом цього тижня можете активізувати пошук партнерів для спільного бізнесу: спілкуйтеся, знайомтеся. Нині сприятливий час для спільних проектів, об'єднання зусиль для досягнення загальної мети. Організуйте спільний відпочинок з друзями або чоловіком чи дружиною. Цього тижня вам пощастить.

ТЕРЕЗИ. Розв'язання поточних питань або складання планів на найближче майбутнє сприятливо провести в товаристві начальства, яке може запропонувати нестандартний підхід до розподілу службових обов'язків. Не дивуйтеся, якщо почуєте власні пропозиції, висловлені вами наприкінці квітня. Будьте вдячні за будь-яку допомогу і підтримку. Знайдете надійного покровителя. Якщо у вас була втрата, то цього тижня отримаєте компенсацію її утіху в тому або іншому вигляді.

СКОРПІОН. Щоб ваш бізнес став ще популярнішим і поширенішим, можете цього тижня розпочати рекламну кампанію, влаштувати виставку або презентацію своєї продукції. Якщо ви збиралися в туристичну подорож, то в цей період сприятливо вирушити в дорогу. Для дітей можете організувати окремий відпочинок. На декого з вас чекає романтичне знайомство з іноземцем.

СТРІЛЕЦЬ. Можете посісти дуже високе становище. Такий ривок ще нескоро вдасться повторити. Цей тиждень — найкращий для того, щоб поліпшити свої справи, отримати гідну посаду, оплату або взагалі поміняти роботу. Можете отримати визнання в своєму колі. Якщо скористаєтеся наданим вам шансом, то ваше соціальне становище значно поліпшиться.

КОЗЕРІГ. Для вас цього тижня важливо отримати професійну консультацію з актуальних питань. Не поспішайте приймати остаточне рішення, не отримавши рекомендацій. Саме сприятливий час збирати необхідну інформацію навіть від людей, що мають діаметрально протилежну думку. Крім того, можете змінити свої зв'язки і обзавестися новими. З'явиться нагода опинитися далеко і, можливо, за кордоном.

ВОДОЛІЙ. Треба дуже добре продумати послідовність ваших дій для виконання поточних службових, а також домашніх обов'язків. Чим ретельніше сплануєте роботу, тим більшого успіху досягнете. Якщо траплятимуться нові знайомства, будьте відкриті, не бійтеся обговорювати свої цінності, тоді вони можуть трансформуватися в тривалу дружбу.

РИБИ. Люди або несподівані обставини, в які потрапите, можуть відкрити у вас щось незвичайне. Пам'ятайте, що почуття гумору рятує від роздратування. У вас буде можливість поїхати у відпустку в приємному товаристві або можете вирушити у романтичну подорож. Внесіть зміни у ваше подружнє життя, наповніть його новим змістом. Якщо маєте намір створити сім'ю, можете розраховувати на щасливий шлюб.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

У червні таке сіно, що й сама попадя, посоливши, в середу з'їла б

14 червня — Харитона. Якщо йтиме дощ, то до кінця місяця, а коли сонячно, то на добрий налив колосся.

16 червня — Луки. Південний вітер — для яровини добре, а коли з північного заходу — на сльотаве літо. Якщо йтиме дощ, то вродять гриби.

17 червня — Митрофана. Сіють гречку й льон.

Прикмети червня

■ Часто гримить грім, зливаючись у суцільний гул, — буде град.
■ Якщо вітер віяв з одного боку, але раптово змінив напрямок — незабаром задощить.
■ Веселка на заході — на дощ, на сході — бути гарній погоді.
■ Бобри перед дощем працюють цілу ніч, а жаби вилазять на берег.
■ Як цвіркун цвіркоче, а пугач кличе «пугу» — на гожу днину.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
Ⓟ Платні матеріали.
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
Рукописів не повертаємо.
Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.
Загальний тираж 159037.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011106. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»